Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul V — Nr. 434
Marți 24 iunie 1958

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii din R. P. R.

In zile de vară

In aceste zile, lanurile de orz de pe ogoarele raionului Giurgiu, și-au schimbat înfățișarea. Spicele au acum o culoare gălbuie deschisă, parcă sînt poleite cu aur.

Tehnicienii agronomi și țăranii muncitori au început să dea mai des tircoale lanurilor. Hotărîți să nu piardă nici un bob, s-au pregătit fiind gata să înceapă recoltatul.

Același lucru se poate spune și despre tovarășii de la gospodăria de stat Giurgiu. Aproape în fiecare zi, directorul gospodăriei ing. Ion Iordache și inginerul șef Mihai Chesnoiu, puteau fi văzuți prin lanurile de orz, grijulii pentru a începe recoltatul.

Timpul așteptat a sosit. In ziua de 17 iunie, două combine conduse cu multă pricepere de către Guța Ilie și Cristea Ion, au început să taie cu nesaț lanul de orz, mare și frumos de la secția Gogoșari. A doua zi, după amiază, recoltarea orzului a început și la secțiile Frățești și Stănești. Cele opt combine au început să secere și să treiere, făcînd ca miile de saci plini cu orz să ia drumul hambarelor gospodăriei.

— Iți e mai mare dragul să recoltezi astfel de cereale, spunea cu multă bucurie inginerul șef al gospodăriei.

Și, într-adevăr, cu toate că timpul a fost cam vitreg anul acesta, gospodăria de stat din Giurgiu culege în medie cîte 2.570 kg de orz la hectar. La secția Gogoșari însă, s-a obținut în medie 2.970 kg la hectar, iar la Stănești 2.600 kg. la ha.

Pe gospodărie s-a obținut o depășire de peste 500 kg la ha, față de producția planificată.

Seara zilei de 20 iunie. Combinierii și tractoriștii au raportat cu mîndrie că au terminat recoltatul pe toate cele 70 ha de orz ale gospodăriei.

Glasul combinelor a contenit, dar peste cîtva timp, el se va auzi din nou, la seceratul celor 478 ha de grîu și ovăz.

Pe alte tarlale

In comunele Gogoșari, Cacaleți, Putineiu și Vieru, harnicii muncitori ai ogoarelor, care au contractat rapiță cu întreprinderea „Filimon Sîrbu" din București, au terminat mai zilele trecute seceratul celor peste 500 ha de rapiță de primăvară. Fără zăbavă, rapița a fost transportată la arii unde mecanizatorii de la S.M.T. Toporu, raionul Drăgănești-Vlașca, au început treieratul rapiței. Cultivatorii au fost nerăbdători să afle producția la hectar obținută în acest an.

Aria nr. 1 din comuna Gogoșari; cultivatorul Urucu D. Marin a obținut 1.404 kg. rapiță la hectar. Batoza de pe această arie a treierat numai într-o singură zi recolta de pe 8 ha de rapiță.

E vremea strîngerii primelor roade ale muncii din acest an.

I. GHEORGHIU

În plină activitate

Pe ogoarele gospodăriei agricole de stat Dîlga, regiunea București, se desfășoară în prezent două lucrări de mare importanță pentru soarta recoltei: secerișul orzului (fotografia de sus) și prașila a 2-a la porumb (fotografia din dreapta). Atit combinerul Traian Panait, cit și tractoristul Andrei Pană își depășesc zilnic norma cu 50—60%.

Se poate mult mai bine

La gospodăria agricolă de stat „Al. Sahia" din comuna Mînăstirea, recoltatul orzului a început cu două zile în urmă. După ce au terminat de recoltat orzul de toamnă de pe o tarla învecinată cu clădirile de la centrul gospodăriei, mecanizatorii din brigada I specială au trecut să lucreze pe tarlaua de la „Salcîmi" (ce se întinde pe alte 46 ha). Asigurîndu-și din vreme oamenii necesari la adusul sacilor cu orz de pe cîmp, la cîntar și la transportul lor în gospodărie, s-a reușit ca norma zilnică pe combină să fie respectată. S-ar putea obține însă un volum de lucrări mult mai mare dacă s-ar folosi toate cele 5 combine repartizate brigăzii speciale. *Dar uneia din aceste mașini (condusă de tov. Stan Zaharia) i s-a rupt o șipcă la scuturător și i s-a spart rulmentul de la axul transportorului, iar acum stă în curtea atelierului mecanic. Nici cea de-a 5-a combină a brigăzii nu poate fi folosită, de oarece tractorului respectiv îi lipsește priza de putere necesară acționării mașinii. Dat fiindcă la această gospodărie mai sînt de recoltat circa 150 ha orz de toamnă, și în curînd urmează a se începe recoltatul griului pe mari suprafețe, se impune ca tovarășii din conducerea secției mecanice să ia măsurile necesare pentru înlăturarea rapidă a defecțiunilor.*

Și la secțiile Chirnogi și Ulmeni ale gospodăriei de stat Oltenița, a început recoltatul orzului de toamnă de pe 102 de ha.

★

Ar fi fost firesc ca în această parte a raionului Oltenița — cu sprijinul S.M.T.-ului Ulmeni, să fi început recoltatul orzului de toamnă și, în unitățile agricole cooperatiste. Dar în afară de gospodăria colectivă din Cǒconi, unde secerișul orzului se execută manual, la celelalte colective și întovărășiri agricole recoltatul n-a început, deși orzul s-a copt. Tov. ing. Teofil Lungoci, mecanicul șef al S.M.T.-ului Ulmeni, motivează acest lucru prin faptul că la unele gospodării colective ca cea de la Coconi, paiul orzului în acest an este prea mic, pentru a se folosi secerătorile-legători. Dar S.M.T.-ul a încheiat contracte pentru seceriș și cu alte gospodării colective, unde orzul poate fi secerat în bune condiții cu mașinile (la gospodăria colectivă, din Chirnogi 10 ha, la cele trei gospodării colective din Spantov 40 ha, la colectiva din Valea Roșie 35 ha etc.).

Tovarășii din conducerea S.M.T.-ului Ulmeni arată că vor începe recoltatul orzului în aceste unități luni 23 iunie. Dar de ce nu s-a început recoltatul în același timp cu gospodăriile de stat? întrebăm noi. Cele 22 de secerători-legători ale stațiunii sînt de-acum reparate și gata de lucru. (Au mai rămas aci de reparat două combine și cîteva batoze.) Nu se știe oare și la S.M.T. Ulmeni că uneori o întîrziere de cîteva zile poate pricinui serioase pierderi de recoltă?

S.M.T. Ulmeni este una din unitățile fruntașe din țară. Este necesar ca colectivul său de conducere să nu se culce pe laurii victoriilor obținute în campaniile agricole trecute, ci să acorde toată atenția muncilor din campania de vară îndeplinindu-și întocmai obligațiile contractuale (inclusiv lucrările de prășit mecanic — care încă sînt privite aci cu indiferență).

ION DRINCU

RECOLTEAZĂ ȘI TREIERĂ DE ZOR

Faptul că reparația întregului utilaj necesar muncilor agricole de vară a fost terminată cu mult înainte de termen, a permis mecanizatorilor de la S.M.T. Caracal, regiunea Craiova, să înceapă muncile de recoltare la timpul potrivit.

Vizitînd zilele trecute această unitate, am putut constata că la unele gospodării colective și întovărășiri, muncile de vară se desfășurau de zor. La colectiva din Drăghiceni, de exemplu, S.M.T.-ul a trimis o combină pentru recoltatul orzului de pe 70 de ha.

Secerișul însă nu a început doar la Drăghiceni. Mecanizatorii S.M.T.-ului — așa după cum mi-a arătat tov. director D. Vancă—recoltează în prezent cu ajutorul secerătorilor-legători și orzul gospodăriei colective din Cioroiu, al Centrului școlar agricol din Caracal și al altor unități din raza de activitate.

I. LEȘEANU

LUMEA PĂCII

Pretutindeni, pe fața pămîntului, acolo unde trăiesc oameni cinstiți, răsună chemarea înflăcărată la lupta pentru pace, împotriva ațîțătorilor la război, împotriva celor care vor să aducă pîrjolul atomic, să distrugă milioane și milioane de vieți numai și numai pentru interesele lor murdare de îmbogățire și de cotropire a altor țări și popoare.

In fața pericolului de război însă, se ridică „lumea păcii", muncitorii, țăranii, ostașii, oameni de cultură și știință, tineri și vîrstnici, care au de apărat munca creatoare, fabrica și ogorul, familia și viitorul copiilor lor.

Sub semnul acestei lupte pentru viață s-au desfășurat zilele trecute la București, lucrările Conferinței Naționale a mișcării pentru pace din Republica Populară Romînă, la care au participat peste 600 delegați aleși în adunările comitetelor de luptă pentru pace din țara noastră. Conferința a fost salutată de oaspeți ca: Fernand Vigne, secretar al Consiliului Mondial al Păcii, Saifuddin Kitchelew, vicepreședinte al Consiliului Mondial al Păcii, Gardon Schorrer, președintele Comitetului englez pentru apărarea păcii, Evghenii Efimovici Popovkin, scriitor, reprezentant al Comitetului sovietic pentru apărarea păcii, și de alți oameni de seamă.

La deschiderea Conferinței au asistat Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne, acad. Al. Bîrlădeanu și acad. Atanase Joja, vicepreședinți ai Consiliului de Miniștri, acad. prof. Dr. C. I. Parhon, conducători ai instituțiilor centrale și uniunilor de creație, reprezentanți ai marilor întreprinderi din Capitală, reprezentanții cultelor din R. P. Romînă, ziariști romîni și străini.

Ca delegați din partea celor ce muncesc pe ogoare pentru recolte cît mai bogate, au participat la Conferința Națională a mișcării pentru pace ce a avut loc la București Anuța Popa, țărancă colectivistă din comuna Pricaz, raionul Orăștie, Stan Ion Pătraș, țăran muncitor cu gospodărie individuală din comuna Săpînța, raionul Sighet și mulți alții. Alături de muncitori ca minerul Hajdu Iuliu, metalurgistul Ilie Gheorghe sau tractoristul Vasile Voichiță, Eroul al Muncii Socialiste, ei au făcut cunoscut hotărîrea lor fermă de a apăra pacea, de a muncii neobosiți pentru rodnicia ogoarelor, pentru ridicarea satelor, pentru viitorul luminos al copiilor lor.

Lupta pentru pace — s-a spus la Conferință — este voința de neclintit a milioane și milioane de bărbați și femei din lumea întreagă care nu mai vor să cunoască grozăviile războiului, care vor să trăiască în pace și în liniștea zilei de miine.

Conștiința aceasta care cuprinde lumea toată, a fost viguros afirmată la Conferința noastră națională, și ea va duce cu siguranță la îngenuncherea războiului, la triumful cauzei păcii.

„Lumea păcii — a spus în mesajul adresat Conferinței, marele nostru scriitor Mihail Sadoveanu, președintele Comitetului Național pentru apărarea păcii din R.P.R. — stă de strajă și apără pacea lumii".

Incheierea lucrărilor Conferinței naționale a mișcării pentru pace din R.P.R.

Duminică au luat sfîrșit lucrările Conferinței naționale a mișcării pentru pace din Republica Populară Romînă.

In continuarea discuțiilor au luat cuvîntul acad. Gh. Vrînceanu, prof. Georg Scherg din Orașul Stalin, episcopul evanghelic (C. A.) Fr. Müller, N. Hudițeanu, președintele G.A.C. „Filimon Sîrbu" din regiunea Constanța.

Din partea Consiliului Național al Femeilor din R. P. Romînă, Conferința a fost apoi salutată de către președinta Consiliului Național al Femeilor, Maria Rosetti.

In sală au intrat apoi purtătorii ștafetei tineretului și sportivilor din întreaga țară, organizată în cinstea Conferinței și adusă la București din cele patru colțuri ale țării. Ștafeta, care exprimă voința fermă a tineretului nostru de a apăra viața nouă a patriei, a fost predată Conferinței de către maestra emerită a sportului, Aurora Popescu.

Pastorul Erwin Kock a transmis după aceea Conferinței salutul partizanilor păcii din Austria.

După încheierea discuțiilor pe marginea raportului, prezidiul a anunțat în aplauzele puternice ale asistenței că, în afară de delegațiile străine prezente, partizanii păcii din alte țări au ținut și ei să salute Conferința națională a mișcării pentru pace din R.P.R. S-au primit mesaje de salut din Belgia, R. Cehoslovacă, Elveția, Finlanda, Japonia, Sudan și Suedia. S-au primit de asemenea numeroase telegrame de salut din partea colectivelor unor mari întreprinderi industriale din țară, a unor unități socialiste din agricultură ca și din partea mai multor personalități ale vieții științifice și culturale.

In continuarea lucrărilor prof. univ. Ioan Livescu, prorectorul Universității „C. I. Parhon" din București, a făcut propuneri pentru noul Comitet național pentru apărarea păcii din R.P.R. Noul Comitet a fost ales în unanimitate, într-o atmosferă de mare însuflețire. Din noul Comitet fac parte bărbați și femei, reprezentanți ai poporului romîn și ai minorităților naționale din țara noastră, muncitori, țărani muncitori, oameni de știință și artă, reprezentanți ai cultelor, gospodine etc.

Ing. Liviu Rusu, prim secretar al A.S.I.T., a propus apoi componența delegației romîne la Congresul mondial pentru dezarmare și colaborare internațională de la Stockholm. Delegații la Conferință au ales în unanimitate pe reprezentanții poporului nostru la marea întîlnire a popoarelor care va avea loc luna viitoare. Delegația este alcătuită din 14 persoane în frunte cu acad. Mihail Ralea, membru în Consiliul Mondial al Păcii.

Acad. Mihail Ralea a mulțumit pentru încrederea acordată și, în numele întregii delegații a asigurat că membrii ei vor exprima la marele congres al popoarelor voința fermă a poporului romîn de a apăra pacea.

Artista poporului Aura Buzescu a dat citire mesajului adresat de către Conferință Congresului mondial pentru dezarmare și colaborare internațională. Acest mesaj, care urmează să fie transmis la Stockholm de către delegația romînă la congres, a fost aprobat cu vii și îndelungi aplauze.

Prof. Ion Creangă, rectorul Universității „Al. I. Cuza" din Iași, a rostit apoi cuvîntul de închidere. El a subliniat însemnătatea Conferinței naționale a mișcării pentru pace din R.P.R.

Toți cei prezenți au subliniat cu puternice aplauze cuvîntarea, exprimînd odată mai mult voința fermă a oamenilor muncii din patria noastră de a-și apăra munca lor pașnică și constructivă, de a contribui cu toate eforturile la lupta popoarelor iubitoare de pace din lumea întreagă.

Cu aceasta, Conferința națională a mișcării pentru pace din Republica Populară Romînă a luat sfîrșit.

CU EI NE MÎNDRIM

ANA CIOTLAUS
îngrijitoare de porci la gospodăria de stat Peștera, regiunea Constanța. Printr-o bună îngrijire a celor 25 scroafe-mame, a obținut în medie cîte 17 purcei de fiecare scroafă.

MIHAI GYORFI
maistru viticol la gospodăria de stat Petrești, regiunea Hunedoara. Impreună cu brigada sa a obținut anul trecut 10.443 kg. de struguri în medie la hectar, de pe o suprafață de 70 de ha.

GHEORGHE O. GHEORGHE
brigadier de cîmp la gospodăria agricolă colectivă din Topraisar, regiunea Constanța. Brigada condusă de el a fost fruntașă pe gospodărie executînd lucrări de bună calitate.

CONSTANTIN CIOLACU
tractorist la S.M.T. Mihai Viteazu, regiunea Constanța, lucrînd anul trecut pe un tractor I.A.R., a realizat 971 hantri față de 390 planificați și economii de combustibil în valoare de 9.710 lei.

FRUNTAȘII

Casa Agronomului din București. Aici, zilele trecute, au venit la consfătuire aproape 80 de fruntași în muncă pe anul 1957: colectiviști, mecanizatori, zootehniști, tehnicieni și ingineri agronomi. Prin hărnicia și priceperea lor, lanurile de grîu și porumb au fost mai mănoase; viile și livezile au dat mai mulți struguri și mai multe fructe; vacile și oile mai mult lapte, carne și lînă. Iată-i veniți din toate colțurile țării, oameni dragi tuturor ca: vestitul maistru zootehnist de la gospodăria agricolă de stat Coțușca, regiunea Suceava, Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, harnicul și priceputul organizator, Aron Alexandru, președintele gospodăriei colective din Laslea, regiunea Stalin, neobositul tractorist Ion Clintoc, de la S.M.T. Gătaia, regiunea Timișoara, iscusita Ana Ciotlăuș îngrijitoare de porci la gospodăria de stat Peștera, regiunea Constanța și atîția alții. Pe piepturile multora strălucesc ordine și medalii, drept dovadă a prețuirii de care se bucură din partea statului nostru democrat-popular cel cu merite deosebite în muncă. Mulți dintre ei se cunoșteau. S-au mai întîlnit și la alte consfătuiri. Unii însă au luat parte pentru prima oară la astfel de sfaturi, bucuroși că s-au cunoscut personal, că au legat prietenii și că și-au putut împărtăși unii altora din experiența dobîndită în muncă.

Cunoștințe mai vechi, Constantin Adochiței și Alexandru Aron și-au strîns cu prietenie mîinile și au încins repede discuții:

— La consfătuirea de la Constanța, îmi spuneai, tovarășe Aron, că întorcîndu-te acasă, prima grijă o să-ți fie traducerea în fapt a hotărîrilor luate la consfătuire. Sînt sigur că și aici la întîlnirea noastră ai să ne povestești lucruri interesante din viața colectivei dumneavoastră.

— Păi, tovarășe Adochiței, eu gîndesc că oi avea destule de spus. Iată, în anul trecut noi am scos zeci de mii de kile de sfeclă de zahăr la hectar și peste 3000 de kile de porumb în boabe, fiindcă am muncit cu tractoarele S.M.T.-ului, am aplicat regulile agrotehnice, însămînțînd, executînd lucrările de întreținere a culturilor și recoltînd la timp. Ș-apoi, după consfătuirea de la Constanța, noi am pornit la o treabă și mai bine organizată, reușind să executăm în bune condiții atît însămînțările, cît și întreținerea culturilor, folosind pe scară mai mare mașinile. Pe de altă parte, în planul de perspectivă am prevăzut ca în anul 1959 să obținem în medie la hectar o producție de 2.100 kg de grîu, iar în 1960 producția să fie de 2.200 kg. De asemenea, am mai prevăzut ca și la porumb, cartofi și sfecla de zahăr, producțiile să crească an de an, și să mărim numărul oilor, al porcilor și al păsărilor

Oameni modești din fire, dar, fruntașii prezenți la Casa Agronomului au făurit lucruri vrednice de toată lauda.

— Anul trecut, spunea Nelu Tudose, șef de brigadă la S.M.T. Țindărei, regiunea Constanța, brigada pe care o conduc avea de executat după plan 2.700 hantri, dar am realizat 6.000 de hantri. Aceasta s-a datorat în mare parte permanentizării tractoriștilor în brigadă, și brigăzii de tractoare la aceeași gospodărie colectivă. Stabilind o strînsă colaborare între brigada de tractoare și cea de cîmp, am reușit ca în anul 1957 să executăm toate lucrările în condiții foarte bune și deci, să contribuim la obținerea de către colectiviștii din Țindărei, a unor recolte deosebit de bogate.

A vorbit și tînărul maistru zootehnist, Gheorghe Pădurețu, de la gospodăria de stat Dragalina, regiunea București:

— Mai înainte de a fi maistru, eu am fost mulgător. Brigada pe care o conduc acum a avut în 1957, 95 de vaci cu lapte, de la care trebuia să mulgem cîte 1750 litri lapte pe cap de vacă furajată. Noi însă am reușit să mulgem cîte 2.900 litri lapte de la fiecare vacă, dînd gospodăriei aproape 80.000 litri lapte peste plan...

Alte cifre și alte fapte grăitoare: Teodor Glod de la gospodăria de stat Secueni, regiunea Bacău, a scos anul trecut 3.856 kg de grîu la ha și 6.000 kg porumb la ha; îngrijitoarea de porci Ana Ciotlăuș a obținut în medie de la 25 scroafe-mame cîte 17 purcei; maistrul viticol Mihai Gyorfi de la gospodăria Petrești, regiunea Hunedoara, a reușit cu brigada sa să obțină în medie la hectar, de pe 70 de ha, cîte 10.443 kg struguri, îndeplinindu-și planul în procent de 230 la sută.

★

Cînd lucrările întîlnirii de la Casa Agronomului au luat sfîrșit, cînd ultimele raze ale soarelui de iunie poleiau podoaba frumosului parc, un om al cîmpurilor — unul dintre fruntași — Alexandru Aron de la Laslea, spunea într-un grup de participanți:

— Ce frumos e aici! Dar și la noi, pe Tîrnave, e tare frumos!

Și omul se gîndea, desigur, ca și ceilalți tovarăși ai lui, la lanurile care cresc bogate în colectivă, la animalele pe care ei, fruntașii, știu a le îngriji cum trebuie, — așa cum au arătat la întîlnirea care a fost într-adevăr plină de noi învățăminte.

GH. BACIU

Tov. ing. Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii și Silviculturii cu un grup de participanți.

O GOSPODĂRIE în plină dezvoltare

In clipa cînd am intrat pe poarta sediului gospodăriei agricole de stat din Basarabi, regiunea Constanța, mi-am spus că aci lucrează oameni harnici, pricepuți și cu dragoste față de avutul obștesc. Bine întreținut și strălucind de curățenie, cu fiecare lucru la locul lui, cu o grădină în care parfumul trandafirilor de toate culorile se îmbină cu cel al crinilor albi și al atîtor flori înmiresmate, acesta nu-ți mai amintește nimic de fostul conac moșieresc de odinioară, înconjurat de o stepă sărăcăcioasă pîrjolită de secetă, în care stăpîneau scaieții și tot felul de mărăcini...

Curînd aveam să-mi dau seama că nu m-am înșelat.

In cancelaria răcoroasă, la niște mese acoperite cu pînză roșie, am stat de vorbă cu inginerul Gaman Titus directorul gospodăriei. Cu niște ochi vii și cu fața veșnic luminată de un zîmbet, inginerul Găman are firea omului care știe ce vrea și nu se sperie de greutățile întîlnite. Mă roagă să-l iert că nu poate sta mai mult de vorbă cu mine, întrucît peste două ore și jumătate trebuie să fie la regiune, la o ședință. Imi povestește apoi că înainte de reforma agrara din 1945, pămînturile acestea din preajma Medgidiei erau stăpînite de moșieri ca Bezi, Miulescu, Dr. Apostolescu și Stamatiu. O mare parte dintre pămînturi, acoperite de o vegetație săracă, erau păstrate pentru pășunatul oilor mici și pipernicite. Chiar și pămînturile cultivate erau aproape întotdeauna sterpe, puținele roade fiind pîrjolite mai totdeauna de vînturi și de arșița nemiloasă a verii. De vii, de livezi și de alte culturi, în afară de grîu și porumb, nu prea se pomenea pe acea vreme. Numai la moșia fostei familii regale și la școala agricolă se aflau — ca niște oaze în deșert — două plantații de vie, la care oamenii se uitau ca la o adevărată minune. Iată, însă că de prin 1951 — cînd a luat ființă gospodăria de stat — lucrurile au început să ia altă întorsătură. In prezent, numai la gospodăria de stat, din totalul de 2.700 hectare teren, 480 sînt acoperite de viță de vie, din care numai 5 hectare cu buturugă veche. Aproape 180 hectare se afla în anul trei și în curînd, soiurile Chardonai, Pinot-Gris, Cabernet-Sauvignon, Tămîioasă-Romînească și Muscat-Ottonel cultivate aci vor da acel vin minunat cunoscut departe, peste mări și țări, sub denumirea de Murfatlar. In vederea asigurării unui vin de calitate superioara s-au luat și măsuri de construire a unei crame cu o capacitate de 800 vagoane, care în 1959 va fi pusă în funcțiune.

Nu mă îndoiesc că în scurt timp, această fabrică de vin va fi prea mica. Numai gospodăria de stat din Basarabi va avea, în 1962, peste 1.200 hectare de vie, fără să mai vorbim de viile altor gospodării de stat din împrejurimi și ale gospodăriilor colective, care potrivit învățăturilor consfătuirii de la Constanța și sarcinilor trasate de Congresul al II-lea al P.M.R., vor planta, sub îndrumarea stațiunii experimentale ICAR-Murfatlar, cîteva mii de hectare de vie.

— Din cîte am văzut, podgoria e o problemă de viitor... Rentabilitatea nu ați avut-o deci, de la vie. Cum ați izbutit să faceți gospodăria rentabilă? Mi se pare ca pentru asta ați și fost premiați, l-am întrebat pe director în clipa cînd se pregatea să plece.

— Despre aceasta povestește-i dumneata, tovarășe Popa, a spus directorul adresîndu-se inginerului șef al gospodăriei. Eu nu mai pot să rămîn. Peste o jumătate de oră trebuie să fiu la Constanța.

S-a întors apoi spre mine, mi-a strîns mîna și a adăugat:

— Ca să cunoașteți mai bine realizările și lipsurile noastre, e bine să mergeți la fața locului.

După o jumătate de oră, călăuzit de inginerul șef, mă aflam pe cîmp, între holde. De o parte, lucind în soare, se întindea parcă fără sfîrșit, lanul de orz dat în pîrgă, de alta, ca niște talazuri verzui, unduia grîul. Am privit încîntat și-n minte mi-au revenit versurile din urarea populară de anul nou:

Să fie-n pai ca trestia
Și-n spic cît vrabia...

Griul gospodăriei din Basarabi, adevărată bogăție a pămîntului, nu e departe de această urare, mi-am spus intrînd în lanul cu spice mari care-mi băteau la piept.

— Asta e griul bulgăresc. E un soi foarte bun. Se coace mai timpuriu și are o greutate foarte mare — mi-a explicat inginerul arătînd o tarla care-și ridica spicul de-asupra celorlalte...

Am pornit din nou. Am ajuns la îngrășătoria de porci, una dintre cele mai importante surse de venituri ale gospodăriei. Adăposturile moderne și bine utilate cu apă curentă și hrănitoare automate, buna orînduială și curățenia în care se află cei peste 2.000 de porci puși la îngrășat, dovedesc grija oamenilor care lucrează în această gospodărie. Ne oprim la un padoc în care se află vreo sută de grăsuni albi. Ii cîntăresc din ochi. In medie, fiecare porc are cam 80 de kilograme, iar peste 2-3 luni vor putea fi trimiși la tăiere. Alături în alt padoc, se află niște groștei de vreo 20-30 kilograme fiecare. Mai departe sînt porci de diferite mărimi cîntărind

ȘERBAN NEDELCU

(Continuare în pag. a 3-a)

LA EXAMENUL DE ECONOMIE AGRARĂ

Aşezat pe malul Begăi, în plin centrul oraşului, înconjurat de umbra odihnitoare a unor copăci bătrîni, de cîteva baze sportive nautice, între flori şi spaţii verzi, Institutul Agronomic din Timişoara — o clădire fără pretenţii de monumentalitate — pare trecătorului neiniţiat mai curînd un complex turistic. In această clădire, plăcută vederii, se desfăşoară de mai bine de un deceniu o activitate de învăţămînt şi cercetare neobosită şi rodnică. De aici au păşit în fiecare an zeci de ingineri agronomi şi zootehnişti, cadre de nădejde ale agriculturii noastre.

Poate că facultăţile au rămas unul din puţinele locuri unde nu prea eşti întrebat de portari pentru ce anume treburi ai venit. De aceea, am străbătut în voie şi neturburat coridoarele înţesate de studenţi şi studente, am ascultat discuţii aprinse, controversate şi am sorbit o clipă din tihna sălilor de bibliotecă. Mi-au revenit astfel în minte înfrigurările şi emoţiile din preajma examenelor despre care păstrăm cu toţii aceeaşi multitudine de amintiri trainice şi poate mereu vii.

Studenţii anului 4 de la facultatea de agronomie nu fac nici ei excepţie. I-am cunoscut pe cei din grupa 136 în ziua examenului de Economie Agrară. Unii răsfoiau ca pentru ultima oară caietele de notiţe căutînd să rememoreze cine ştie ce problemă, alţii dezbăteau cu glas tare subiecte despre care afirmau zgomotos că le ştiu... ca pe apă. Iar cînd în cadrul uşii apărea un coleg de-al lor care terminase examenul îl înconjurau într-o clipă. curioşi să-i pună cele mai diferite întrebări. O atmosferă specifică de tinereţe, agitaţie şi optimism.

★

In sala de examen au intrat acum studenţii Mîndruleanu Constantin, Marcu Ion şi Lakatoş Ioan. Profesorul universitar Lazăr Mihai i-a invitat să aleagă unul din biletele de examen. Peste cîteva minute în linişte sălii se aude doar zgomotul monoton al creioanelor care aleargă zorite pe hîrtie.

Am profitat de aceste minute de răgaz — studenţii pregăteau planul expunerii subiectelor — şi am răsfoit carnetele de frecvenţă pe care mi l-a oferit asistentul Mircea Vînătoru. La cele trei examene de pînă acum: Producerea, prepararea şi păstrarea furajelor, Zootehnia şi Fitotehnia, luaseră cu toţii aceleaşi note 9,9,10. Iată deci o veritabilă întrecere la învăţătură.

Mîndruleanu Constantin, un tînăr blond, slăbuţ, cu trăsături delicate, este primul care începe examenul. Vorbeşte pe rînd despre importanţa agriculturii în cadrul economiei naţionale, şi despre S.M.T.-uri ca factor de bază în sporirea producţiei agricole şi transformării socialiste a agriculturii. Ambele subiecte au fost expuse cu claritate şi profunzime. Al treilea „Economia culturii sfeclei de zahăr" scoate în evidenţă de astă dată temeinica pregătire profesională a viitorului inginer agronom.

Profesorul este mulţumit, totuşi vrea să fixeze şi mai bine unele din cunoştinţele studentului. Urmează întrebări în legătură cu evoluţia formelor de organizare a S.M.T.-urilor în U.R.S.S. şi la noi, despre Sfatul S.M.T., despre ce înseamnă echilibrul între mecanizarea lucrărilor de însămînţare şi cele de întreţinere — recoltare. Au urmat răspunsuri sigure, clare. Cînd studentul utemist Mîndruleanu Constantin a citit nota pe care profesorul Lazăr ia trecut-o în carnetul de frecvenţă a zîmbit mulţumit, apoi parcă speriat de această izbucnire lăuntrică a roşit şi a ieşit grăbit.

Marcu Ion, fiul unor ţărani întovărăşiţi din raionul Alba, m-a asigurat încă înainte de examen că se simte sigur pe cunoştinţele sale de economie agrară pe care le consideră de nelipsit în viitoarea sa profesie. Temeinicia acestor afirmaţii am verificat-o în timpul examenelor. Cele trei subiecte la care avea de răspuns n-au fost deloc... comode: „Naşterea proprietăţii private asupra solului", „Baza tehnică a agriculturii noastre şi analiza economică a folosirii ei" precum şi „Economia apiculturii" i-au cerut cunoştinţe detaliate, o documentare corespunzătoare asupra problemelor agriculturii noastre socialiste şi a tezelor generale marxist-leniniste asupra acestora. Dar Marcu Ion a răspuns sigur şi calm, iar nota 9 pe care a primit-o a încununat efortul cu care a dobîndit aceste cunoştinţe extrem de folositoare viitoarei sale activităţi.

Ultimul student din serie, un tînăr brun cu figură de adolescent are trăsături frumoase şi expresive, o privire inteligentă, pătrunzătoare. Am citit pe faţa lui siguranţa şi calmul celui care se simte stăpîn pe cele învăţate.

— Lakatoş este unul din cei mai buni studenţi din an, mi-a şoptit asistentul Mircea Vînătoru. Se evidenţiază faţă de alţi colegi prin cunoştinţe multilaterale. Şi-a însuşit astfel temeinic lucrările de bază ale filozofiei marxist-leniniste, citeşte cu pasiune literatura tehnică de specialitate, ca şi cea beletristică. Acestea îi dau un orizont larg de cunoştinţe.

După ce a terminat de dezvoltat cele trei subiecte: „Căile de pătrundere şi dezvoltarea capitalismului în agricultură", „Intărirea economico-organizatorică a G.A.C. şi modalităţile realizării ei" şi despre „Economia aviculturii", n-am mai avut nici o îndoială că recomandările exprimaseră întru totul realitatea. Studentul Lakatoş Ioan a primit pentru răspunsurile sale precise şi competente nota maximă: 10.

De pe locul unde mă aflam am urmărit pentru o clipă o scenă deosebită. Cînd profesorul Lazăr a înmînat studentului carnetul de frecvenţă în care trecuse cea mai mare notă din acea zi, pe faţa lui a înflorit un zîmbet cald de mulţumire. Căci această notă exprimă nu numai o răsplătire a eforturilor studenţilor fruntaşi la învăţătură, ci şi încununarea strădaniilor depuse timp de un an de ei, ca profesor, de asistenţi, cu toţii modeşti şi nepreţuiţi educatori.

LUCIAN CURSARU

CITITOARE ZELOASĂ

Tînăra Augustina Dalloş din satul Palotaş, raionul Oradea, este o zeloasă cititoare a bibliotecii de la căminul cultural. Ea a citit de la începutul anului pînă în prezent 32 volume de literatură şi ştiinţă popularizată.

CEI MAI TINERI COLECTIVIŞTI

Copiii colectiviştilor din comuna Lovrin se pregătesc să asculte povestea pe care le-a promis-o educatoarea lor. Iar după aceea... somnul va veni mai uşor.

Informaţii

Sîmbătă trecută a plecat în Republica Democrată Germană, o delegaţie a Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. Romînă, pentru a vizita cea de-a VI-a expoziţie agricolă a R. D. Germane din Leipzig-Markleeberg. Delegaţia este condusă de tov. Ion Cozma, ministrul Agriculturii şi Silviculturii. Din delegaţie mai fac parte tov. Ing. Eugen Alexe, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii, Triţă Făniţă, director la gospodăria de stat Dragalina, regiunea Bucureşti, şi Nicolae Dongendorf, director al S.M.T. Orţişoara, regiunea Timişoara.

★

In vara aceasta S.M.T.-urile au de executat un volum de lucrări echivalent cu 2.005.028 hantri, din care 700.115 hantri lucrări de treierat şi 1.304.913 hantri lucrări în cîmp. Pînă acum s-au încheiat contracte pentru lucrări în cîmp în procent de peste 98 la sută. Un volum mare de lucrări au contractat regiunile Piteşti, Oradea, Suceava şi Iaşi.

★

In mod excepţional, la tragerea la sorţi suplimentară din 30 iunie a.c., a obligaţiunilor C.E.C., participă toţi deţinătorii de obligaţiuni precum şi cei care vor face depuneri pe obligaţiuni C.E.C. pînă la data de 29 iunie anul curent.

Astfel, toţi deţinătorii de obligaţiuni C.E.C. au avantajul de a participa, cu drept de cîştig la cele două trageri la sorţi din 30 iunie a. c. (tragerea de bază şi suplimentară), precum şi la toate tragerile următoare.

La tragerile la sorţi din 30 iunie a. c. se vor atribui cîştiguri de 100.000, 75.000, 50.000, 25.000 lei şi alte numeroase cîştiguri între 10.000 şi 1.000 lei, în valoare totală de 2.000.000 lei.

★

Zilele trecute a plecat spre patrie delegaţia C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din R. P. Polonă, care la invitaţia C.C. al Sindicatului Muncitorilor din agricultură şi silvicultură din ţara noastră, a făcut timp de 6 zile o vizită de prietenie. Oaspeţii au vizitat mai multe unităţi agricole socialiste, printre care: gospodăriile de stat Gearmata şi Jimbolia, S.M.T. Fibiş şi gospodăria colectivă Hristo-Botev din Vinga, regiunea Timişoara, precum şi Staţiunea experimentală de cercetări viticole Murfatlar, regiunea Constanţa,

La plecare, tov. Novichi Kizimierz, preşedinte al C.C. al Sindicatului Muncitorilor Agricoli din R. P. Polonă, a declarat că a fost profund impresionat de primirea de care delegaţia s-a bucurat în ţara noastră, de avîntul cu care muncitorii agricoli şi colectiviştii de la noi luptă pentru a obţine producţii sporite, pentru a-şi făuri o viaţă cît mai bună. „Progresele însemnate — a spus el — am constatat că s-a obţinut în R. P. Romînă şi în ceea ce priveşte mecanizarea agriculturii şi aplicarea agrotehnicii avansate atît în unităţile agricole socialiste de stat, cît şi în unităţile agricole socialist-cooperatiste".

★

In vederea dezvoltării creşterii animalelor, gospodăriile colective din regiunea Constanţa fac schimb avantajos de animale cu oficiile raionale de achiziţii şi contractări şi au organizat centre de selecţie cu un număr mare de vaci, scroafe şi oi. O atenţie deosebită se acordă organizării staţiunilor de însămînţări artificiale la vaci. De asemenea, gospodăriile colective din regiunea Constanţa au cumpărat anul acesta, pînă acum 1.409 vaci, 428 scroafe, 40.000 oi, din rasele superioare, precum şi 67.000 păsări şi 978 stupi de albine. Gospodăriile colective din: Cegani, Ciobanu, Seimenii Mari, Dăeni şi altele, au organizat crescătorii de porci în lunca inundabilă a Dunării.

★

Silvicultorii din întreaga ţară au îndeplinit planul împăduririlor de primăvară cu 10 zile înainte de termen. Ei au împădurit în terenuri forestiere şi degradate aproape 44.000 hectare. Cele mai bune rezultate au fost obţinute de marile regiuni silvice Oradea, Piteşti, Ploeşti, Cluj, Suceava etc.

★

Din regiunea Oradea vin veşti că pregătirile pentru treieriş sînt într-un stadiu avansat. Astfel, au fost fixate şi amenajate pînă acum peste 1.400 de arii şi au fost luate măsurile necesare ca la 112 arii electrificate treierişul să fie executat toată noaptea.

★

La strîngerea recoltelor din vara aceasta vor participa voluntar un număr de aproape 7.000 de studenţi din toate centrele universitare ale ţării. Dintre aceştia 3.500 de studenţi sînt din Bucureşti, peste 2.000 din Cluj etc. Numai pe cîmpurile experimentale ale Institutului pentru cultura porumbului vor lucra 900 de studenţi.

Ion Ionescu de la Brad

La 24 iunie 1958, se împlinesc 140 de ani de la naşterea acelula care avea să fie unul dintre cei mai străluciţi agronomi romîni.

Născut într-o familie modestă, Ionescu de la Brad avea să se ridice pe culmile unei popularităţi binemeritate, întemeiată mai ales pe roadele unei îndelungate activităţi consacrate agriculturii.

A sorbi ştiinţa şi experienţa ţărilor înaintate ale vremii, în care a studiat sau călătorit cu sacul în spate şi veşnic preocupat de a-şi nota observaţiile în legătură cu starea agriculturii, nu a fost o simplă operaţie cerebrală gratuită pentru Ionescu de la Brad. Dimpotrivă, îmbunătăţirile aduse de progres în toate ţările străine colindate le-a vroit aplicate practic în ţara sa şi nu a pregetat, la întoarcerea în Moldova în 1841, să fie administrator al domeniului zootehnic de la Cioara. Activitatea lui agronomică, începută la Cioara şi încheiată în gospodăria de la Brad unde avea un adevărat cîmp experimental, a fost încununată şi de unele recunoaşteri străine şi romîneşti. Astfel, a fost director al şcolii de agricultură de la San Stefano, şi membru în consiliul imperial de agricultură, într-o vreme cînd imperiul otoman era o putere mondială, iar în 1871 a fost ales membru corespondent al Societăţii Academiei Romîne.

Dar nu patima recunoaşterilor oficiale l-a călăuzit pe Ionescu de la Brad în prodigioasa sa muncă ştiinţifică şi de ridicare practică a agriculturii, ci dragostea profundă faţă de truditorii veşnic împovăraţi şi veşnic nerăsplătiţi ai cîmpurilor noastre. El nu pierde nici o clipă din vedere omul şi o spune limpede: „Putem îmbunătăţi pămîntul prin om, dar sîntem mult mai datori a îmbunătăţi omul prin pămînt".

Intr-altă parte, el scrie: „Intr-un cuvînt, putem zice că toate îmbunătăţirile din agricultura noastră trebuie să înceapă de la îmbunătăţirea însăşi a cultivatorului, de la îmbunătăţirea celui chemat a lua razele luminii şi a le îndrepta spre pămînt şi spre îndestularea tuturor nevoilor omului".

Convins de necesitatea absolută a progresului social, Ionescu de la Brad ia parte la revoluţia din 1848 din Moldova, şi apoi, deşi refugiat politic, a fost un membru activ şi a prezidat cu competenţă comisia proprietăţii, însărcinată să stabilească condiţiile împroprietăririi ţăranilor munteni.

Dacă amînările boierilor reacţionari au dus la dizolvarea comisiei, care a măcinat doar vorbe, nu e mai puţin adevărat că Ionescu de la Brad — acuzat ca aţîţător la anarhie — a contribuit la triumful moral al ideilor drepte ale mult asupriţilor ţărani. In legătură cu acuzaţiile neîntemeiate aduse cu acest prilej, va scrie el mai tîrziu: „Impropietărirea ţăranilor, propusă şi foarte susţinută de mine, mi-a adus o ură neîmpăcată din partea boierilor".

Astfel Ionescu de la Brad îşi proiectează pînă la noi umbra de lumină din pervazul istoriei. El nu este numai primul experimentator din agricultura romînească, autor al unor lucrări de mare valoare pe tărîm agricol şi economic, iniţiatorul introducerii maşinilor şi uneltelor moderne în cultura cîmpului. Pe lîngă acestea, o cunoaştere profundă a economiei şi filozofiei, elemente topite armonic în vasta sa cultură, a dat putinţa închegării personalităţii complexe şi excepţionale a deschizătorului de drumuri şi luptătorului pentru dreptate socială. Astăzi, la 140 de ani de la ziua care a dăruit agriculturii şi ţării pe Ion Ionescu de la Brad, ne îndreptăm cu profundă admiraţie privirea spre omul care într-o viaţă de pilduitoare muncă şi realizare de sine, a aruncat sămînţa ideilor înaintate în brazdele roditoare ale cîmpului romînesc.

D. BUICAN

Acţiuni şi realizări frumoase

Comitetul executiv al sfatului popular raional Novaci, a iniţiat unele acţiuni menite să contribuie la dezvoltarea industriei locale şi la o mai bună gospodărire a comunelor.

Astfel, în scurt timp, pe lîngă sfatul popular raional a luat fiinţă o întreprindere agrozootehnică în cadrul căreia se pune un accent deosebit pe dezvoltarea sectoarelor ovin, porcin, cabalin şi fructifer.

In planul de producţie din acest an se prevede procurarea a 1.000 oi cu lapte din care s-au şi cumpărat pînă în prezent peste 600 de capete, creşterea a peste 100 porci şi 100 juninci. Intreprinderea agrozootehnică a mai primit în folosinţă o suprafaţă de 5 hectare cu pruni a căror producţie va fi prelucrată în cadrul secţiei de semi industrializare sau valorificată pe piaţa organizată.

O altă acţiune întreprinsă de către comitetul executiv raional este construcţia casei de cultură raională şi modernizarea şoselei din comuna Novaci. Datorită faptului că construcţia acestor două lucrări se execută în cea mai mare parte cu sprijinul cetăţenilor, costul lucrărilor prevăzut în deviz va fi cu mult redus.

De asemenea, s-a extins reţeaua electrică în două sate din comuna Turbaţi, iar comuna Ciorcadia a fost complet electrificată şi radioficată.

Acţiuni pentru înfrumuseţarea şi buna gospodărire a comunelor şi satelor din raionul Novaci au mai fost întreprinse şi în comuna Baia de Fier, unde se află în curs de terminare construcţia căminului cultural; satul Cărpinişu, unde s-au pus stîlpi pentru lumină electrică.

Toate acestea dovedesc hărnicia şi priceperea cu care unii deputaţi din raionul Novaci, au pornit la drum hotărîţi să dovedească alegătorilor că merită încrederea ce le-a fost acordată.

CAROL BORA
corespondent

EDITURA AGRO-SILVICĂ DE STAT IN SPRIJINUL ŞTIINŢEI ŞI PRODUCŢIEI AGRICOLE

Ce va publica E.A.S.S. în 1959 (I)

Dr. I. SEVEREANU

Oricine a vizitat un colţ roşu al unei brigăzi de tractoare, al unei gospodării agricole de stat sau gospodării agricole colective, a petrecut cîteva ore în biblioteca unui cămin cultural sătesc sau a fost poftit în casa unui muncitor agricol sau ţăran muncitor, şi-a putut da seama de o realitate nouă în viaţa satelor noastre: cartea ocupă un loc din ce în ce mai de seamă în viaţa oamenilor. Cartea a devenit prietenul bun şi sfătuitorul credincios al fiecăruia din noi; ea ne îndrumă în munca noastră şi ne ajută să rezolvăm cu succes diferitele probleme legate de producţie sau chiar de viaţa personală.

Iată de ce la întocmirea planului editorial pe anul 1959 toată atenţia noastră s-a îndreptat către un singur ţel— acela ca literatura pe care o tipăreşte Editura Agro-Silvică de Stat să corespundă cît mai complet cerinţelor cititorilor şi necesităţilor construcţiei socialiste.

In acest scop ne-am propus să prezentăm în coloanele ziarului „Agricultura Nouă" părţi din proiectul de plan editorial pe anul viitor. Rugămintea noastră este ca cititorii ziarului analizînd tematica acestui plan şi cunoscînd lucrările apărute pînă în prezent, să ne ajute prin sugestii şi observaţii la stabilirea publicaţiilor noastre din următorii ani.

In rîndurile de mai jos vom prezenta, grupînd pe probleme numai titlurile legate de producţia vegetală care vor apare în limba romînă.

Astfel, pentru completarea literaturii agricole publicate pînă în prezent se va edita în anul viitor volumul III al tratatului de „Fitotehnie" de prof. N. Zamfirescu şi colectiv, precum şi cîteva lucrări cu caracter monografic ca „Sfecla de zahăr" de Dr. Gh. Olteanu şi colectiv, „Descrierea soiurilor de porumb" de ing. V. Moşneagă şi altele.

Ţinînd seama de obiectivele stabilite la consfătuirea de la Constanţa, privind dezvoltarea deosebită a patrimoniului viti-pomicol, editura noastră a prevăzut ca în 1959 să pună la dispoziţia inginerilor şi tehnicienilor din acest sector cîteva lucrări din care citām: „Tehnica pepinieristică viticolă" de ing. P. Baniţă, „Viticultura" de prof. I. Martin, „Pomicultura specială" de prof. T. Bordeianu şi colectiv, „Pepiniera pomicolă", „Infiinţarea grădinilor de pomi fructiferi în regiunile de stepă şi antestepă" etc.

In materie de genetică şi ameliorare vor apare următoarele lucrări aşteptate cu viu interes de către specialişti: „Genetica plantelor" de prof. M. Manoliu, „Ameliorarea plantelor agricole" (în 2 volume) de dr. N. Ceapoiu şi prof. Al. Potlog, „Ameliorarea plantelor horti-viticole" de prof. M. Neagu.

Un loc important în planul editorial îl ocupă lucrările privitoare la protecţia plantelor. Astfel vor fi publicate în anul viitor „Bolile şi dăunătorii porumbului" de Dr. A. Săvulescu şi colectiv, „Omida păroasă a dudului" de ing. A. Floruţiu şi ing. E. Moţoi, precum şi o lucrare mai amplă adresată inginerilor şi tehnicienilor, sub formă de manual, intitulată „Protecţia plantelor" de ing. F. Paulian şi colectiv.

Tot aici amintim şi despre lucrarea „Bruma şi îngheţul" de N. Topor, în care se vor prezenta după o metodă interesantă, originală, metodele de combatere a acestor factori dăunători producţiei agricole.

In domeniul studiului solului vor apare următoarele lucrări: „Pedologie agricolă ameliorativă" de prof. C. Oprea, „Structura solului şi importanţa ei pentru agricultură" de Dr. I. Lungu şi ing. L. Pop, „Combaterea eroziunii solului" de ing. M. Moţoc şi ing. F. Trăşculescu.

Răspunzînd la numeroase cereri venite din partea cititorilor se continuă Ciclul de „sfaturi practice" pentru oamenii muncii din agricultură cu publicarea „Sfaturilor viticole" şi „Sfaturilor floricole" care vor apare în cadrul Colecţiei „Biblioteca ţăranului muncitor".

Alături de acestea vor apare mai multe broşuri de popularizare în Colecţia „Bibliotecii agricole" ca de pildă „Porumbul hibrid — cale spre belşug", „Ingrăşaţi culturile cu gunoi de grajd", „Prepararea şi întrebuinţarea amestecurilor de soluţii şi substanţe folosite în combaterea dăunătorilor şi bolilor la plante" ş.a.

O serie de lucrări privind exploatarea raţională a tractoarelor şi maşinilor agricole, întreţinerea lor şi efectuarea mecanică a diferitelor procese de muncă din agricultură vor ieşi de sub tipar în anul viitor: „Mecanizarea lucrărilor din cultura cerealelor păioase" de ing. Gh. Cristali şi colectiv, „Mecanizarea complexă a fermelor zootehnice" de prof. A. Bocancea, „Aparate şi instalaţii folosite în vinificaţie" de ing. I. Şlepeanu şi colectiv, precum şi traducerea din limba rusă a lucrării „Maşini agricole" a prof. M. N. Letoşnev în care vor fi prezentate date tehnice cu privire la calculul şi exploatarea maşinilor agricole.

Pentru lucrările de popularizare a experienţei unităţilor agricole fruntaşe şi a fruntaşilor în producţie s-au rezervat în plan un număr important de titluri.

Munca ştiinţifică şi de cercetare va fi valorificată prin editarea Analelor şi Anuarelor Institutelor de cercetări.

In cadrul Colecţiei „Ştiinţa în sprijinul producţiei" se vor tipări un număr de broşuri care se adresează lucrătorilor din agricultură şi în care institutele de cercetări şi în genere oamenii de ştiinţă îşi vor publica — pe ramuri de producţie — rezultatele practice obţinute şi metodele pe care le recomandă a fi aplicate în practică.

In dorinţa de a da posibilitatea cititorilor noştri să se documenteze asupra realizărilor din agricultura ţărilor socialiste după publicarea lucrărilor „3.000 de km prin R. D. Germană" şi „Insemnări din R. P. Bulgaria (apărută în 1957) se vor edita „Agricultura în Republica Cehoslovacă" şi „Realizări din agricultura R. P. Chineze".

Pentru a ajuta pe lucrătorii din agricultură (ingineri şi tehnicieni) în munca lor de zi cu zi, se vor publica „Agenda agricolă" şi „Agenda tractoristului".

La fel ca şi în anii trecuţi, pentru anul 1959 va fi publicat „Calendarul ţărănimii muncitoare" întocmit în gen de almanah, cuprinzînd un material variat care înmănunchiază cele mai felurite probleme.

Tot în cursul anului 1959 editura intenţionează să pună bazele „Enciclopediei agricole a R.P.R."; această lucrare monumentală, va fi elaborată în 7 volume cuprinzînd cca 15.000 de termeni în 10—12.000 pagini, cu contribuţia celor mai de seamă oameni de ştiinţă şi specialişti din toate ramurile agriculturii şi silviculturii.

Titlurile cărţilor şi broşurilor legate de producţia agricolă, de mecanizarea proceselor de muncă, de organizarea şi economia agrară, enumerate în cadrul acestui articol nu epuizează nici pe departe necesităţile actuale de literatură agricolă.

Am căutat ca în limita spaţiului disponibil să cuprindem lucrările mai importante care să răspundă nevoilor imediate ale procesului de transformare socialistă a agriculturii, sarcinilor sporirii producţiei şi creşterii productivităţii muncii.

Faima lui ALI

Ieşiseră aproape toţi colectiviştii la plivitul grîului. Soarele înălţat de patru-cinci suliţi pe cerul ca sticla, prinsese a trimite suliţi de foc. Cei mai mulţi munceau cu tragere de inimă. Cîţiva doar de mîntuială şi în urma lor buruienile se bucurau că rămîneau în viaţă. Printre cei ce mai trăgeau cu coada ochiului către umbră şi lucrau cinci minute iar zece şedeau, pufăiau tutun ori povesteau cîte ceva, se număra şi Păscuţ. Flăcău deştept de altfel şi destoinic. De la o vreme însă nu ştiu ce se petrecea cu el. Avea mai mult chef de vorbă:

— Ţii tu minte, Elisabeto, anul trecut, cînd am scornit eu pieptenele cel isteţ? O noapte întreagă n-am închis ochii. Mă tot gîndeam...

Ochii sfredelitori ai şefului de brigadă îl urmăreau însă într-una.

— Ai uitat să mînuieşti oticul, tov. Păscuţ? îl întrebă brigadierul. Cînd s-o face recepţia lucrării, vrei să fim noi echipa codaşă?

— Noi, tov. Călinoiu? se miră Păscuţ. Parcă ai uitat că ai venit la conducerea unei brigăzi, care are — cum spunea preşedintele „toate condiţiile să fie fruntaşă"... Păi noi tovarăşe... Anul trecut de pildă — d-ta nu ştii că erai plecat la şcoala de brigadieri — a fost mai greu. Dăduseră grînele în spic, cînd au năvălit, nu ştiu de unde, stoluri de gîndaci. Ce ne facem? Cu mîna, bucată cu bucată, nu pridideai să-i culegi. Şi pînă anunţam la raion sau mai ştiu eu unde, pînă primeam prafuri, numai bine ne mîncau gîndacii grîul. Atunci am născocit un pieptene din lemn de salcie, lung de vreo cinci metri. Dedesubtul pieptenelui am făcut un vălău. Il mînuiau doi oameni şi în mai puţin de un ceas, strîngeau gîndacii de pe un hectar întreg. A scris şi în „Scînteia" despre mine...

— Ştiu, am auzit... Dar despre cum plivişti buruienile n-a scris în „Scînteia". Hai, lasă poveştile şi treci la treabă.

Pînă la amiază Păscuţ şi-a făcut de lucru pe ici pe colo şi mai mult a stat de povestit.

★

După ce mîncară prînzul, colectiviştii zăboviră puţin la umbră. Cineva aduse ziarele. Pe pagina I-a, în „Scînteia" apăruse şi chipul lui Costache Pîrvu, fruntaşul brigăzii a II-a de la gospodăria colectivă din Perminiş.

— Bravo lui Costache! strigă Păscuţ. Mare cinste să fi fruntaş, să-ţi dea poza la ziar. Uite, eu păstrez şi acuma ziarul de anul trecut, cînd am născocit pieptenele acela. Scria aşa... Şi scoase din sîn un ziar păturit, făcut ferfeniţă. Dădu să citească „Pieptenele lui Păscuţ"...

— Ştim, am citit şi noi articolul îl întrerupseră oamenii... Mai bine să ne spună cineva o snoavă, o poveste.

— Vă spun eu... Şi brigadierul îşi drese glasul... O poveste adevărată.

...Eram copilandru pe atunci. Imi murise tata şi intrasem să argăţesc la curtea boierului M-a pus mai întîi ajutor de paznic la grădinărie. Pe vremea aceea eram un fricos de mă speriam şi de umbra mea. Noaptea mă ţineam tot timpul de şalvarii lui nea Ali, o mogăldeaţă de turc iute ca sirepii. Fugea aşa de repede paznicul ista, c-ar fi prins hoţul de-ar fi fost el şi călare.

Păscuţ şedea ca pe ghimpi. Ardea de nerăbdare să spună şi el ceva. Făcu semn cu jurnalul.

— Păi mie-mi spui! Să vă povestesc eu ce mi s-a întîmplat cînd am fost pădurar...

— Ei, lasă, lasă nene Păscuţ. Ştim că dumneata ai stîrpit sămînţa haiducilor din pădurea Moroneştilor, îl zeflemisi un puştan.

— Spune mai departe, tovarăşe Călinoiu.

— Se dusese vestea despre nea Ali. Nimeni nu se încumeta să treacă pe lîngă grădina păzită de noi. Iar dacă vreun hoţ ar fi îndrăznit să se apropie, apoi cum zărea fesul turcului, fugea ca din puşcă.

S-a întîmplat însă că nea Ali a ologit, din pricină că într-o zi, luîndu-l la vînătoare, boierul l-a lovit din greşeală cu o alice în picior. De atunci nea Ali nu mai făcea altceva, decît să mănînce la pepeni şi să doarmă la umbră. Eu îi luasem locul. Adică îi luasem fesul şi cornul. Că dacă ar fi fost vorba de curajul meu... Ziua mă mai grozăveam eu suflînd în corn, cînd vedeam pe cîte cineva. Dar noaptea, cum auzeam ceva-cumva, mă pituleam între lujeri şi tăceam ca melcul. Puteau să ia hoţii grădina cu mine cu tot.

Intr-o noapte cu lună, trecură prin apropiere nişte hoţomani, cu gînd să fure pepeni. Ii văd că se îndreaptă spre grădinărie. Temîndu-mă să nu dea peste mine, mă ridic dintre lujeri cu gîndul s-o rup la fugă.

Hoţomanii n-au avut timp să vadă decît fesul. Au crezut că-i Ali şi au rupt-o la fugă de parcă li s-au aprins călcîiele. Atunci am înţeles că şi eu şi nea Ali, paznicul temut, care a fost odată, trăim doar din faima sa din trecut. Faima asta prea seamănă a haină ponosită, haină de împrumut. O asemenea haină te poate face de ocară!

Păscuţ dădu să spună ceva, dar deodată, văzînd că brigadierul îl privea fix, uită ce avea de spus şi îşi vîrî mînios jurnalul în sîn.

Puştanul se porni pe rîs:

— Faima lui Ali e taman la fel cu cea a lui nea Păscuţ din povestea cu pieptenele...

Şi rîsul lui i-a molipsit pe toţi.

Nu ştim cum se face, că după ce a fost reluat lucrul, pînă seara. Păscuţ a muncit şi mult şi bine.

GH. JANGOCIU

Agregat pentru prelucrarea porumbului...

Desen de E. VEDERNIKOV din revista „Krokodil"

Retribuirea brigadierilor în întovărășire

Redacția ziarului nostru a primit cîteva scrisori în care diferiți întovărășiți întreabă dacă retribuirea brigadierilor în întovărășiri e necesară și, în acest caz, cum trebuie făcută ea. Pentru lămurirea acestor probleme, ne-am adresat tovarășului Constantin Oprea, președintele întovărășirii „Horia, Cloșca și Crișan" din satul Fîntîna Banului, comuna Cetate, raionul Cujmir, cu care un redactor al nostru a avut următoarea convorbire:

INTREBARE: In ce măsură socotiți că este necesară și folositoare plata muncii brigadierilor în întovărășire?

RASPUNS: Țin să precizez din capul locului că pînă anul acesta noi n-am retribuit brigadierii în nici un fel. De cîte ori puneau problema plății lor în adunarea generală trebuia să se găsească cîte un întovărășit care să se împotrivească.

— Da de ce-i nevoie să plătesc? Ce-mi fac ei mie?

Și adunarea generală se lăsa influențată. Fiindcă omul cu apucături de individual așa-i: să-i dai oricît, să-i faci orice, dar el să nu întoarcă binele în nici un chip. Și uite așa s-a întîmplat că brigadierii întovărășirii noastre au stat ani de zile fără retribuție. E de la sine înțeles că nici lor nu le prea dădea inima ghes să facă treabă bună. Nu vorbesc aici despre brigadierul Ion Amza, secretarul nostru de partid. El, săracul, alerga de colo-colo, își mobiliza echipele la lucru, împărțea parcelele, supraveghea lucrările făcute de brigada de tractoare, ținea evidența muncii și a recoltelor obținute de fiecare echipă pe parcela ei — mă rog, se străduia omul să-și îndeplinească cît mai bine îndatoririle. Ba se întîmpla să mă înlocuiască și pe mine cînd eram plecat cu diferite treburi la raion, ori cînd eram bolnav.

Mă gîndesc în schimb, la ceilalți. Ei nu se omorau de loc cu firea pentru interesele brigăzilor. Își vedeau mai mult de lucrul lor, pe parcelele unde erau repartizați, ca orice simplu întovărășit. Nici tu organizare, nici tu evidență, nici tu grijă pentru calitatea muncilor efectuate. Nu-i interesa nimic. Și treburile șchiopătau. Ici-colo rămîneau parcele cu lucrări întîrziate sau executate superficial, interveneau discuții în privința evidenței muncilor prestate de cutare întovărășit, proprietar de atelaj în contul celor fără, sau de către cei cu brațe numeroase în favoarea celor cu pămînt mai mult și brațe mai puține. Rezultatul? Diferențe la producție, nemulțumiri și alte lucruri asemănătoare.

Pricepeam noi bine că necazul vine de la brigadier. Ne mai încumetam din cînd în cînd să-i criticăm asupra felului cum își conduc brigăzile. Dar nu puteam să-l tragem la răspundere prea mult. Nici n-ar fi fost cu cale. Ca să-i poți pretinde omului să-ți facă muncă, trebuie să-i și plătești. Iar la noi așa ceva nu exista. Prin urmare, se cerea neapărat să introducem retribuția brigadierilor. Altcum nu puteam întări organizarea, nu puteam sălta producția, nu puteam înlătura nemulțumirile. Am făcut-o. Și uite că acum merg toate cum se cer. Pînă și Marghioala Lățea, Tudor Becheru, Cristel Pavel și alții care au avut anul trecut producții slabe pe parcelele încredințate lor, au acum culturi de ți-e mai mare dragul.

INTREBARE: Ce sistem se folosește în întovărășirea dumneavoastră pentru retribuirea brigadierilor?

RASPUNS: Pînă să ne hotărîm, am dus discuții multe. Unii propuneau să adoptăm sistemul procentual. Ai recoltat o anumită cantitate? Dai pentru plata brigadierului atît. Ai scos mai mult? Și plata e mai mare. E destul de bun sistemul. Are avantajul lui. Stimulează zelul brigadierilor, interesîndu-i în obținerea unei recolte cît mai mari. Dar întovărășiților li s-a părut că la 500 de hectare ale noastre prea ajung să ia produse multe. Au votat pentru sistemul fix, la suprafața de teren. Să arăt mai limpede: un întovărășit posedă 3 hectare, dintre care unul e însămînțat cu grîu, al doilea e cu porumb, iar ultimul cu floarea-soarelui și sfeclă — cîte un pogon de fiecare. Intovărășitul respectiv plătește în total 3 duble de produse: una de grîu și două de porumb (hectarul cultivat cu plante tehnice e socotit tot ca porumb). Din această cantitate, președintele și secretarul casier iau 43 la sută; restul se împarte între cei 8 brigadieri ai noștri. Admițînd că dubla are 16 kg., înseamnează că un brigadier primește cam 1,140 kg de produse la hectar drept retribuție.

INTREBARE: Credeți că sistemul fix e cel mai bun?

RASPUNS: Nu cred asta. După mine, tot sistemul celălalt ar fi mai bun. Cel fix nu-i mobilizator. Ori recoltezi 3.000 de kg de porumb, ori 2.000 brigadierii tot atît primesc. Pe cînd altminteri, la procente, au interes să scoți recoltă cît mai mare. Cît despre teama că ajung să primească cantități prea mari de cereale ca retribuire, ea nu trebuie să existe. In definitiv, adunarea generală poate să voteze pentru un procent mai mic, să zicem 0,75 la suta de kg. sau chiar 0,50. In acest caz dacă întovărășitul din exemplul nostru scoate de pe cele 3 ha. ale lui o recoltă globală de 6.000 kg produse, el va da pentru retribuirea președintelui, a secretarului-casier și a brigadierilor numai 45 kg. (dacă se votează 0,75 la sută) sau 30 kg. (pentru procentul de 0,50), în loc de 48 kg cît trebuie să dea acum. E limpede prin urmare că sistemul acesta e mai avantajos atît pentru întovărășiți cît și pentru întovărășire.

SCRISOARE DESCHISĂ

Tovarășului LION PREDA,

președintele gospodăriei colective din satul Peștenița, raionul Hațeg

Poate ai aflat de la colectiviști. Nu de mult, împreună cu tovarășul Mirt, secretar al Comitetului raional de partid, ți-am vizitat gospodăria.

In cele ce urmează, vreau să-mi spun părerea asupra cîtorva lucruri. Folosesc coloanele ziarului în locul unei scrisori personale, întrucît cred că observațiile de mai jos au o anumită însemnătate și pentru alte gospodării colective.

Iți este poate cunoscut că gospodăria din Peștenița este singura din raionul Hațeg care în afară de oi, nu mai crește nici un alt animal de producție. Despre aceasta vreau să vă vorbesc. Sînteți oameni puțini, doar 33 de familii, și pămînt arabil aveți puțin — 70 de hectare. Dar forța muncii unite și-a spus și la dumneavoastră, ca și în gospodăriile colective din restul țării, cuvîntul. Tovarășul Iosif Pasc, contabilul gospodăriei, nu și-a putut ascunde mîndria cînd ne-a arătat împrejurimile. Pe locurile unde cu 4—5 ani în urmă creșteau bălării, ați ridicat un sediu destul de încăpător, grajd pentru 50 de animale, magazie cu o capacitate de 10 vagoane, saivan, remiză, ateliere — construcții de mare trebuință. Aceste înfăptuiri oglindesc într-adevăr, ca și rezultatele obținute în sporirea producției de cereale și fructe, că în gospodărie s-au unit oameni în miinile cărora unealta de muncă nu tremură.

Să ne întoarcem însă la animalele de producție. Aveți, în afară de arabil, aproape 44 ha livadă și 80 ha pășuni și fînețe. E clar. De bază furajeră nu vă puteți plînge. De ce nu creșteți totuși animale de producție? l-am întrebat pe tovarășul Pasc și pe alți colectiviști. Explicațiile lor — pe care le cunoști desigur și dumneata — au reușit să lămurească situația, dar nu s-o justifice. S-a încetățenit la dumneavoastră obiceiul ca la sfîrșitul anului agricol să socotiți întîi cîte furaje le trebuie colectiviștilor pentru a-și întreține animalele din gospodăria personală și numai după aceea vă gîndiți și la furajele pentru animalele proprietate obștească. Și cum fiecare membru are acasă animale, pentru cele din gospodărie rămîne te miri ce. O asemenea socoteală nu-i deloc chibzuită, tovarășe președinte. Un lucru trebuie reținut. Cu 5 ani în urmă, îndată după înființarea gospodăriei, doar 3 colectiviști aveau acasă vaci de lapte. Acum au 30. Oi aveau mai puține de 70, în timp ce la sfîrșitul anului 1957 numărul oilor aflate în stăpînire personală depășise cifra de 260, adică cu aproape 70 mai multe decît cele proprietate obștească.

Faptul că colectiviștii au acum în proprietate personală oi și vaci dovedește fără îndoială ce înseamnă pentru ei gospodăria colectivă care i-a ajutat să-și îmbunătățească traiul. Dar situația nu se oprește aici. Dacă pînă în 1954 din 10 case 7 erau acoperite cu paie, acum cele mai multe au acoperișuri de țiglă sau de tablă.

Am cercetat darea de seamă pe 1957.

Cifrele consemnate acolo dau putința să tragi concluzii dintre cele mai interesante. Veniturile încasate anul trecut din creșterea oilor au fost de 25.416 lei, ceea ce reprezintă abia 8,1 la sută din totalul veniturilor bănești. Chiar așa, cu puține oi, o zi-muncă folosită cu îngrijirea lor a adus un venit cu 12 lei mai mare decît o zi-muncă consumată în livadă, sector de asemenea aducător de însemnate venituri. Se mai ridică încă o problemă. Cele mai multe dintre colectiviste nu au realizat anul trecut nici măcar minimul de zile-muncă. Ele au venit la gospodărie doar în perioadele de vîrf ale muncilor. In restul zilelor nu li s-a simțit lipsa. Poate fi vorba, dată fiind situația prezentă, de a folosi cît mai deplin forța de muncă și deci de a spori valoarea zilei-muncă? Desigur că nu.

Față de condițiile de care dispune gospodăria, printre care hărnicia oamenilor și existența unei baze furajere puternice ocupă primul loc, în sectorul creșterii animalelor de producție pot lucra o bună parte dintre membrii colectivei, fapt deosebit de folositor atît gospodăriei, cît și membrilor înșiși.

De altfel, colectiviștii cu care am discutat, au promis tovarășului Mirt, să pună în discuție necesitatea cumpărării în cel mai scurt timp a unui prim lot de 10 vaci de lapte.

Ați discutat asupra acestei probleme?

In privința oilor există o nedumerire. Cum se face că aveți doar 200 de oi, de vreme ce ați construit un saivan pentru 500 de capete?

In încheiere, aș vrea să amintesc de planul de măsuri privind creșterea animalelor de producție în regiunea Hunedoara, plan elaborat după consfătuirea de la Constanța. Cred că-l cunoaștești.

Nu încape îndoială că înfăptuirea prevederilor lui depinde nemijlocit de contribuția fiecărui om din agricultura regiunii, și în primul rînd de contribuția colectiviștilor.

T. OPREA

Apicultoarea

Intre alte ramuri aducătoare de venituri, colectiviștii din comuna Pogoanele, regiunea Ploești, au creat și o frumoasă stupină. Iat-o pe apicultoarea fruntașă Pantu Aurica, făcînd cu grijă controlul stupilor.

CÎTE 10 LEI LA ZIUA-MUNCĂ

Colectiviștii din comuna Apahida, raionul Cluj, acordă o mare atenție creării și dezvoltării întreprinderilor anexe aducătoare de mari venituri.

La începutul acestui an ei au înființat un atelier de mături. Cei opt colectiviști care lucrează aici confecționează zilnic peste 300 de mături, aducînd un venit bănesc de aproape 3.000 lei. De la înființare și pînă azi, venitul realizat din vînzarea măturilor a fost de 230.000 lei. Acest lucru a îngăduit gospodăriei să împartă lunar pe primul trimestru al acestui an cîte 10 lei la ziua-muncă.

F. P.

LA PRACTICĂ

După lecțiile teoretice, elevii școlii de viticultură din Odobești, trec la practică.

Iată-i în fotografie pe Maria Fănică, Lidia Rodica și N. Bucur din anul II, castrînd florile în vederea hibridării.

SUDORUL

Uruit de motoare. Căldură de cireșar.

Aplecat pe o piesă de la un tractor, cu aparatul de sudură în mînă, un tînăr înălțuț, cu ochi iscoditori și fruntea adînc cutată, lucra de zor.

Am aflat că îl cheamă Sandu Grosu și are 22 de ani. După ce a terminat școala elementară a plecat la București, la o școală profesională metalurgică. Anii de învățătură și de practică au trecut pe nesimțite. După absolvire, a început să muncească la Centrul Mecanic agricol Focșani, ca sudor. Se pricepe însă bine și la mecanică.

„E fruntaș de mai mulți ani mi-a spus despre el, tov. C. Manole, secretarul organizației de partid. Din mîna lui niciodată nu iese lucru prost. În campaniile agricole, ajută ori unde e nevoie. Își depășește sarcinile de producție cu 20—30 procente în fiecare lună. Cîștigul? Peste 800 lei lunar. În comitetul de întreprindere e responsabil cultural și bibliotecar. Atrage mulți cititori, le recomandă cărți bune fiind el însuși un cititor harnic."

Comuniștii i-au întărit faptele și cu vreo lună în urmă, l-au primit candidat de partid.

TUDOREL STANCIU
corespondent

PENTRU RODUL BOGAT AL VIEI

In ultimele zile, Dealul Mare este stăpînit de larma neobișnuită a muncitorilor. Se plivește, se leagă, se stropește, se prășește.

O rodnică activitate se desfășoară în toate viile, dar mai ales în cea a gospodăriei colective din Valea Călugărească. Colectiviștii s-au angajat în acest an să sporească producția de struguri pînă la 8.000 kg la ha. Pentru a realiza și chiar depăși această cifră ei au hotărît ca toate lucrările de întreținere și culturale ale viei să le execute cît mai bine și la timp. Iată de ce membrii celor două echipe conduse de Manole Gheorghe și Țicu Petre sînt într-o continuă întrecere. Constanța și Alexandrina Roman din echipa lui Manole, leagă lăstarii viguroși și plini de ciorchini cu atîta îndemînare și iuțeală încît depășesc zilnic norma cu 35—50 la sută. Dar nici Sultana Dragomir și Valnova Evdochia din echipa lui Țicu nu se lasă mai prejos. Cu toate că stropitul e un lucru mai greu și rezervat oarecum bărbaților, aceste vrednice colectiviste, muncesc cot la cot cu Constantin F. Gheorghe care-i fruntaș la stropit și nu-i rămîn în urmă.

Prășitul are și el albinele lui: Ioana Pandele, Țicu Elena, Filoftea Ungureanu și multe altele înscriu zilnic în carnetele lor de muncă între 1,8—2 zile-muncă.

Hărnicia și dragostea cu care muncesc ei a adus gospodăria în fruntea viticultorilor la lucrările din vii pe întreaga comună. Pînă la 18 iunie a.c. aici s-a terminat plivitul întîi, al doilea legat, al doilea stropit și a doua prașilă.

Rodul minunat ce se arată în acest an le va ajuta sîrguincioșilor colectiviști să realizeze și chiar să depășească angajamentul luat.

Nici muncitorii și tehnicienii gospodăriei de stat din această comună, n-au rămas cu mult în urmă. Ei au terminat în întregime cel de al doilea stropit și legat și 95 la sută din prașila a doua.

De asemenea viticultorii cu gospodării individuale zoresc terminarea stropitului doi, precum și a doua prașilă. Numai astfel vor putea păstra rodul îmbelșugat ce-l au viile din Dealul Mare.

V. CAZACU

A început bătălia strîngerii recoltei

A început secerișul, lucrare mult așteptată de toți oamenii muncii de pe ogoare! A venit sezonul cînd devii cu adevărat stăpîn pe recoltă, pe roadele muncii. Oamenii muncii din satele regiunii Timișoara vor să cîștige bătălia strîngerii recoltei la timp și fără pierderi, să raporteze Partidului că-și fac cu cinste datoria.

La gospodăria agricolă de stat din Grabăț se recoltează cu 10 secerători-legători. In două zile s-au recoltat peste 80 de hectare.

Primii care au început recoltatul orzului la gospodăria de stat din Jimbolia sînt mecanizatorii din brigada a 9-a specială. Tovarășul inginer Nicolae Dogaru directorul gospodăriei din Giarmata este nespus de bucuros și mulțumit de recoltă. „Cu toate condițiile vitrige din acest an — ne spune el — la treieriș vom obține o producție așa după cum am evaluat de aproape 2.000 kg. la hectar".

Urmînd exemplul gospodăriilor agricole de stat, și gospodăriile agricole colective au început să strîngă noua recoltă.

Gospodăria agricolă colectivă din Lovrin are semănat cu orz o suprafață de 40 de hectare. Intr-o singură zi au și recoltat 13 hectare. Pe ogoare domnește o atmosferă de bucurie, oamenii se întrec încă din prima zi.

La gospodăria agricolă colectivă Petöfi Șandor din comuna Dumbrăvița, raionul Timișoara s-au recoltat în prima zi 10 hectare. Tractoristul Alexandru Tomanicica de la S.M.T. Remetea Mare și colectivistul Valentin Molnar au fost fruntașii zilei.

EMILIA CULEA
corespondentă

CÎND CULTURILE SÎNT BINE ÎNTREȚINUTE

Muncitorii gospodăriei de stat Portărești, raionul Segarcea, spun culutrii de floarea-soarelui „pădure". Lanul în suprafață de 50 de ha îi îndreptățește să-l denumească astfel. Tulpinele viguroase, cu frunzele mari și verzi, ale plantelor te pot adăposti asemenea frunzișului răcoros al unui copac. Cum de au reușit cei de la Portărești să aibă o astfel de cultură, am aflat de la tov. ing. Tomița Constantin, directorul gospodăriei. „Secretul" e cunoscut de toată lumea și stă la îndemîna orișicui. Pe un teren bine ogorît de cu toamnă și discuit în primăvară, tractoriștii gospodăriei au semănat pe la începutul lunii martie în mustul zăpezii, — adică tocmai sămînță de floarea-soarelui din soiul VNIIMK. După răsărire au dat culturii o prașilă mecanică bună, completată manual pe rînduri. Pe la începutul lunii mai, i-au mai aplicat una, iar ceva mai tîrziu o a treia. Bineînțeles toate mecanic. Acum floarea-soarelui are o înălțime de aproape 2 m., și a început deja să înflorească.

Tovarășul ing. Tomița Constantin, directorul gospodăriei de stat Portărești, examinînd un capitul de floarea soarelui.

P. V.

PE MARGINEA RUBRICII „ANCHETA NOASTRĂ"

Ce trebuie făcut pentru dezvoltarea creșterii animalelor în unitățile agricole socialiste (II)

dr. N. ANDREI
director general în M.A.S.

Potrivit directivelor Congresului al II-lea al partidului, în următorii 2—3 ani trebuie să obținem din creșterea porcilor o producție de cel puțin 600.000 tone de carne. Pentru realizarea acestui obiectiv — așa cum s-a subliniat la consfătuirea de la Constanța — atenția principală a unităților agricole socialiste și a stațiunilor experimentale zootehnice trebuie să fie îndreptată spre producerea unui porc de carne a cărui îngrășare să se facă rapid, astfel ca în 7—8 luni de zile să ajungă la greutatea de 100 kg, greutate la care este cel mai rentabil pentru sacrificare.

Pentru sporirea numerică a porcinelor este bine ca crescătorii de animale să fie îndrumați să rețină pentru prăsilă numai acele scroafe care fată și înțarcă mulți purcei. In interesul lor propriu, gospodăriile colective trebuie îndrumate de tehnicieni pentru a nu mai vinde purceii după înțărcare. Prin îngrășarea porcilor pînă la greutatea de 100 kg, gospodăria colectivă, pe lîngă faptul că valorifică în mod mai rațional resursele furajere, are posibilitatea să folosească în mod mai chibzuit brațele de muncă în sezoanele cînd lucrările agricole în cîmp încetează.

Pentru sporirea și ieftinirea producției de carne de porc, mari posibilități prezintă îngrășarea porcilor în bălți și Delta Dunării. Inițiativa luată de gospodăriile agricole colective din Măstăcani și Vlădești, din raionul Bujoru, regiunea Galați, de a crește și îngrășa porci în bălțile din lunca Prutului poate fi urmată cu bune rezultate de către numeroase gospodării colective din regiunile Constanța, Craiova, București și Iași, care au posibilități mari în această privință. Dacă s-ar crește și îngrășa timp de 6 luni de zile 600.000 capete porci în baltă, s-ar economisi anual 4.320 tone nutrețuri concentrate din care s-ar putea obține un plus de aproape 1.000 tone carne viu de porc. Pentru creșterea porcinelor o mai mare atenție se va da extinderii metodei de a obține o singură fătare de vară de la toate scroafele destinate îngrășării.

Este timpul potrivit ca în cadrul stațiunilor experimentale zootehnice și în unele gospodării de stat să se organizeze stațiuni pentru controlul capacității de îngrășare în așa fel încît să obținem în condițiile țării noastre tipuri de porci care să consume mai puțin de 4 unități nutritive pentru 1 kg. spor greutate vie.

In ceea ce privește creșterea oilor, atenția principală trebuie îndreptată atît spre sporirea efectivelor cît mai ales spre transformarea raselor de oi locale, în oi cu lînă fină și semifină, pentru ca în următorii ani să realizăm sarcina de 34.000 tone lînă anual.

Pentru sporirea continuă a producției de lînă pe viitor, creșterea oilor va trebui orientată spre rase cu lînă fină și semifină cum sînt: merinosul de Palas, merinosul de vest, spanca țigaia bucălaie și ruginie precum și țigaia de munte care trebuie să înlocuiască oile țurcane chiar și în raioanele cu altitudine de peste 600 m.

O îndeletnicire rentabilă pentru gospodăriile de stat și colective precum și pentru întovărășirile zootehnice trebuie să o constituie îngrășarea și valorificarea oilor și a batalilor. Dînd atenția cuvenită acestei îndeletniciri, gospodăriile agricole socialiste pot obține însemnate venituri de pe urma îngrășării și valorificării oilor și batalilor — mai ales că pe piața externă carnea de oaie este mult apreciată.

In vederea creșterii și dezvoltării sectorului avicol, gospodăriile agricole de stat și colective trebuie să sporească efectivele de păsări în așa fel încît să se ajungă în următorii 2—3 ani la încărcătura de 100—150 păsări la 100 ha cerealiere, în gospodăriile de stat și de 200 păsări în gospodăriile colective. In acest scop, o deosebită atenție va fi acordată dezvoltării rețelei stațiunilor de incubație care, față de 3.000.000 de pui cît scot în prezent, trebuie să scoată cel puțin 25.000.000 pui în anul 1960. Dacă fiecare gospodărie țărănească ar crește numai cîte 20 păsări, efectivul total pe țară s-ar dubla.

Ținînd seama de condițiile favorabile existente în țara noastră pentru creșterea palmipedelor, gospodăriile de stat și colective ce au posibilități, trebuie să-și organizeze crescătorii de rațe și gîște.

In ceea ce privește creșterea calului, va trebui să mergem pe linia ameliorării efectivelor de cai din rasele locale și îndeosebi să ne orientăm spre a obține un tip de cal semi-greu bun pentru muncile agricole și transporturi pe distanțe scurte. Mai mult interes trebuie să acordăm pe viitor și dezvoltării pisciculturii, care are condiții favorabile pentru dezvoltare atît în gospodăriile colective din regiunile Galați și Constanța cît și în cele din nordul Moldovei.

Pentru sporirea producției de miere și ceară o dezvoltare corespunzătoare va înregistra în următorii ani și creșterea albinelor. Putem ajunge în acest timp la 1 milion de stupi dacă se vor lua măsuri ca din nici o gospodărie agricolă socialistă să nu lipsească stupii de albine.

★

Practica creșterii animalelor ne arată că este de neconceput ca aceasta să fie rentabilă fără organizarea reproducției și a selecției sistematice a animalelor.

Prin organizarea centrelor de reproducție pe lîngă însemnate economii dobîndite prin reducerea numărului de reproducători, agricultura cîștigă cca 80.000 ha din loturile zootehnice.

Un rol de seamă au aceste centre și în combaterea sterilității vacilor, care în unele regiuni ajunge pînă la 25 la sută din efectiv. Pierderile economice datorită sterilității vacilor sînt considerabile. Un calcul sumar demonstrează că prin combaterea sterilității chiar numai la 50 la sută din vacile sterpe s-ar putea obține anual 320.000 viței în plus, care crescuți pînă la greutatea de 175 kg fiecare, ar da un surplus de 56.000 tone de carne. Totodată, vacile intrînd în lactație s-ar mai realiza 3,2 milioane hl. lapte. De asemenea se va spori considerabil numărul vacilor obținute de la taurii de mare valoare zootehnică, deoarece în loc de 25—30 vițele cîte se obțin anual de la un taur, în urma montei naturale, prin folosirea însămînțărilor artificiale se vor obține 500—800 vițele pe an.

Privitor la organizarea selecției la animale trebuie amintit că un însemnat pas înainte s-a făcut prin înființarea a 25 centre de selecție ale Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Așa după cum s-a arătat în unele articole publicate în ziarul „Agricultura Nouă", în scopul asigurării bazei furajere atenția tehnicienilor și inginerilor care activează în acest sector trebuie îndreptată spre sporirea productivității pășunilor și a fînețelor naturale. Inițiativa specialiștilor de la Institutul Agronomic din Craiova, care au sprijinit pe crescătorii de animale din comuna Rînca din aceeași regiune să obțină 18—20 tone iarbă la hectar, trebuie să fie o pildă de urmat pentru toți specialiștii din Institutele de Cercetări Agronomice și Zootehnic.

Pentru îmbunătățirea bazei furajere în următorii ani, o grijă mai mare trebuie să dăm extinderii suprafețelor de seminceri și îndeosebi la trifoliene. În ceea ce privește asigurarea animalelor cu nutrețuri însilozate, va trebui ca de pe acum să ne îngrijim să însilozăm o parte din lucernă și diferite ierburi ce nu se pot cosi pentru fîn.

Pe lîngă asigurarea bazei furajere, un factor de seamă ce contribuie la dezvoltarea șeptelului este asigurarea unor adăposturi corespunzătoare, ieftine, bazate pe folosirea la maximum a materialelor locale. Metoda colectiviștilor din regiunea Constanța, care acum își produc ei înșiși materiale pentru construcții pe plan local, trebuie să fie generalizată în tot mai multe unități cooperatiste din țară.

In scopul creării condițiilor optime pentru dezvoltarea creșterii animalelor în următorii ani, va trebui de asemenea să se acorde atenție deosebită mecanizării proceselor de producție din acest important sector de activitate.

O gospodărie în plină dezvoltare

(Urmare din pag. 1-a)

între 20-80 de kilograme bucata. În timp ce privesc niște porci care mănîncă lacomi la o hrănitoare automată, inginerul șef îmi povestește că fiecare muncitor îngrijește 200 de animale. În anul trecut, ei au dat peste plan mari cantități de carne de porc, aducînd gospodăriei însemnate beneficii. Tot el îmi spune apoi că succesele ar putea fi și mai mari, dacă toți porcii repartizați de Trustul Gostat ar avea mărimea reglementară. Potrivit planului aprobat de Trustul Constanța, gospodăria din Basarabi trebuie să primească, în acest an, de la alte gospodării 3.000 de porci de 5—6 luni, în greutate de 50—60 kg. Acest lucru nu se realizează întocmai. Foarte des se întîmplă că gospodăria e nevoită să ia porci de numai 20 kg. pe care trebuie să-i crească pierzînd timp și consumînd furaje mai multe decît s-a planificat, fapt ce pricinuiește greutăți în îndeplinirea planului. Ba, ceva mai mult, unele gospodării nu îngrijesc bine purceii, aducîndu-i aci slabi și pipernicití. Cu toate acestea, gospodăria a obținut în anul trecut, numai de la porci, un beneficiu de peste 300 mii lei.

Inginerul-șef mi-a explicat apoi că beneficii au mai fost obținute din sectoarele cerealier, plante tehnice și altele. Grîul, a precizat el, ne-a adus mari venituri, datorită faptului că muncindu-l cu mijloace mecanizate, a scăzut mult prețul de cost.

Am plecat de la gospodăria de stat din satul Basarabi, întărit în credința că n-am greșit spunîndu-mi că aci lucrează oameni harnici și pricepuți.

Totuși, la această gospodărie mai sînt destule lucruri de îndreptat. Bunăoară, în ramura creșterii porcilor, e necesar să se înființeze și maternități pentru ca porcii de îngrășat să nu mai fie aduși din alte părți. De asemenea, e necesar să se ia măsuri în vederea dezvoltării sectorului bovin și în special pentru a se mări numărul vacilor de lapte, care în prezent este prea mic față de suprafața agricolă a gospodăriei. Aceasta ar duce nu numai la creșterea cantității de lapte necesară populației dar ar asigura și rentabilitatea sectorului bovin. Credem că e necesar, de asemenea, să se ia măsuri în vederea asigurării unor spaliere în vii, pentru care ministerul a și repartizat fondurile necesare. Deoarece în regiunea Constanța materialul lemnos adus de la mari depărtări e scump, gospodăria de stat din Basarabi ar putea lua măsuri să facă bulumaci de beton care sînt mai ieftini și mai rezistenți.

CRONICA EXTERNĂ

Noi măsuri luate de C. C. al P.C.U.S. în vederea sporirii producției agricole și animaliere

Aplicarea cu succes a măsurilor de dezvoltare continuă a orînduirii colhoznice și de reorganizare a stațiunilor de mașini și tractoare a dat posibilitatea aplicării unui nou sistem de colectare a produselor agricole stabilit prin hotărîrea plenarei C.C. al P.C.U.S., din 17 și 18 iunie.

In hotărîrea sa, plenara C.C. al P.C.U.S. consideră indicat să desființeze începînd din 1958 cotele obligatorii de produse agricole livrate de colhozuri statului și plata în natură pentru lucrările efectuate de stațiunile de mașini și tractoare, de stațiunile de reparații tehnice și de stațiunile specializate din colhozuri. Incepînd din 1958 colectările de produse agricole pentru stat din colhozuri se vor face pe cale de achiziții. Au fost de asemenea, anulate toate datoriile colhozurilor din anii trecuți pentru cotele obligatorii, contractările și plata în natură pentru lucrările efectuate de stațiunile de mașini și tractoare și de stațiunile specializate.

Hotărîrea arată că în ultimii patru ani achizițiile medii anuale a celor mai importante produse agricole au sporit mult în comparație cu cei patru ani anteriori. Uniunea Sovietică depășește de pe acum S.U.A. în ce privește volumul producției de grîu — de peste două ori, sfecla de zahăr, — de aproximativ 3 ori și lînă de 2,5 ori. In 1957 producția de lapte reprezenta deja aproximativ 95 la sută din producția S.U.A. Producția de unt a depășit întrucîtva producția din S.U.A.

O expresie strălucită a justeței măsurilor luate de Partidul Comunist pentru dezvoltarea continuă a orînduirii colhoznice și reorganizarea stațiunilor de mașini și tractoare o constituie faptul că încă la începutul muncilor agricole de primăvară din acest an numeroase colhozuri și-au cumpărat mijloace tehnice. Desfășurarea însămînțărilor de primăvară a arătat că tractoarele și celelalte mașini agricole sînt folosite de colhozuri mai bine decît erau folosite înainte de S.M.T.-uri.

Condițiile noi create în agricultură în urma măsurilor luate în vederea întăririi continue a orînduirii colhoznice și reorganizării S.M.T.-urilor, au impus modificarea sistemului de colectare a produselor agricole. In prezent — se spune în hotărîre — nu mai este necesar să se mențină sistemul în vigoare de colectare a acestor produse prin cote obligatorii și prin plata în natură pentru lucrările efectuate de S.M.T.-uri ci este indicat să se treacă la o formă unică de colectări de stat — achiziționarea de produse agricole.

Noile măsuri luate de C.C. al P.C.U.S. vor contribui la creșterea cointeresării materiale a colhozurilor și colhoznicilor în sporirea producției agricole și animaliere.

Amestecul S. U. A. agravează situația din Liban

Răscoala populară împotriva guvernului libanez, guvern marionetă care execută fără șovăire ordinele primite din occident, a intrat în cea de a șaptea săptămînă. Luptele grele au continuat atît la Beirut cît și în restul țării unde forțele populare și-au continuat cu succes acțiunile împotriva trupelor guvernamentale.

Puterile imperialiste, care pînă mai zilele trecute susțineau că joacă doar rolul de spectatori în conflictul intern ivit în Liban, s-au hotărît acum să-și lepede masca. Ele pregătesc o intervenție militară fățișă în această țară. Ziarul „Washington Post" scria săptămîna trecută: „S. U. A. au furnizat ajutor militar guvernului din Beirut, dar s-au obținut de a folosi puternica flotă a 6-a din Mediterană. Acum lucrurile au mers mai departe. Se caută doar pretextul pentru săvîrșirea pe față a agresiunii. Agenția „France Presse" indică cele două metode care să permită justificarea intervenției. Primul pretext ar fi acesta: Guvernul libanez va cere ajutor militar Angliei și S.U.A. și aceste state „miloase" și „generoase" îi vor acorda. Al doilea pretext este formulat și mai clar: „In cercurile informate de la Washington se afirmă că guvernul S.U.A. este gata să utilizeze forțele sale armate pentru a asigura apărarea cetățenilor americani din Liban". Vedeți deci cît de grijulii s-au făcut puterile imperialiste față de soarta cetățenilor lor aflați în țări străine. Ne întrebăm însă cu aceeași legitimă grijă ce s-ar întîmpla dacă și alte state ar lua măsuri similare în vederea ocrotirii cetățenilor lor. Pentru că în Liban mai sînt și arabi și ruși, turci, francezi. Un astfel de argument ni se pare total lipsit de seriozitate. Mai cu seamă că nu de mult Dl. Dulles afirma despre cetățenii americani aflați în Indonezia că „Washingtonul nu poartă răspunderea pentru activitatea americanilor aflați în afara granițelor țării". Atunci cum și-a schimbat deodată atitudinea?

Toți oamenii cinstiți din lume știu că nu de dragul cetățenilor săi pregătește guvernul S.U.A. debarcarea în Liban.

Intervenția imperialistă preconizată împotriva poporului libanez îngrijorează profund întreaga opinie publică internațională.

Cei ce pregătesc agresiunea, să ia de aceea aminte la avertismentul popoarelor: atacul lor împotriva Libanului va primi o ripostă. Și fără îndoială că aceasta va fi mai viguroasă decît în cazul Suezului.

Vești din R. P. Ungară

In primul trimestru al acestui an au luat ființă în R. P. Ungară 141 cooperative agricole de producție. Numărul colectiviștilor a crescut cu 20.000 de familii, iar terenul cooperativelor cu 61.500 holzi. La sfîrșitul trimestrului se numărau 2650 cooperative agricole de producție cu 134.000 membri, pe un teren de 1.270.000 holzi. Numărul întovărășirilor agricole s-a ridicat la 819, avînd 35.000 membri. In primul trimestru al anului au luat de asemenea ființă 350 diferite asociații de producție agricolă. Impreună cu sectorul socialist de stat, 22—23 la sută din teritoriul arabil al țării este inclus în sectorul socialist al agriculturii.

Numărul capetelor de vite socotit la 1.000 de ha. a crescut de la 15,9 la sută în anul trecut la 20,9 la sută în acest an. In anul 1958 șeptelul cooperativelor agricole de producție va spori — după planul stabilit de Ministerul Agriculturii — cu 11.000 capete.

Guvernul a luat o serie de măsuri pentru sprijinirea noilor cooperative agricole înființate, ținînd seama de interesul crescînd al țărănimii față de formele socialiste de muncă în agricultură.

Uniunea Sud-Africană, închisoare pentru negri

MOSHES KOTANE
Membru al Congresului Național African

Africa de sud este singura țară din lume unde problemele fundamentale ale drepturilor civice și justiției, ale binelui și răului și în ultimă instanță chiar al vieții, sînt hotărîte exclusiv de culoarea pielii individului.

Cu toate că majoritatea zdrobitoare a populației — 14.167.000 locuitori — este alcătuită din negri, aceștia nu au practic nici un fel de drepturi, nu au putința să aleagă nici măcar guvernul care să-i conducă. Cu totul, în Uniunea Sud-Africană se află 2.957.000 de albi, reprezentați prin 156 de deputați și 85 de senatori. In schimb, cei peste 11 milioane de negri sînt reprezentați numai de 7 deputați și 4 senatori, tot albi, aleși printr-un sistem electoral în care discriminările rasiale și restricțiile de tot felul se află la loc de cinste.

★

O minoritate de cetățeni cu pielea albă guvernează țara, au dreptul de cetățenie, se bucură de protecția legii, de respect și au toate posibilitățile de dezvoltare economică, socială și politică.

Pe de altă parte, populația cu pielea neagră este persecutată și umilită, mișcările ei sînt supravegheate și limitate printr-un sistem de pașapoarte și permise, toate drumurile spre progres și dezvoltare îi sînt închise. Singurul domeniu care îi aparține, singurul rol pe care îl are în viață este munca în folosul stăpînilor.

Cele două partide existente în Africa de Sud — partidul naționalist al lui M. Strijdom și partidul unificat al lui Sir de Villiers Graaf, apără cu multă strășnicie ceea ce numesc „politica tradițională a Africii de Sud". Partidul naționalist intitulează politica sa față de negrii „apartheid". Este o politică de dominație a albilor, despotică, bazată pe separația teritorială, pe un rasism extrem, pe metodele fasciste de violență.

Manifestație de masă în parcul din Iohannesburg împotriva politicii rasiste a guvernului Uniunii Sud-Africane

Sclavia negrilor

Pentru populația neagră, faptul că la alegerile generale din 16 aprilie 1958 a venit la cîrma țării partidul naționalist, a însemnat o nouă condamnare pe timp de 5 ani la muncă forțată și înfometare. Membrii acestui partid consideră ca subversive toate cuvintele ce se referă la libertate și egalitate. De la venirea sa la putere în 1948, partidul național și-a pus ca sarcină de frunte suprimarea progresului social, economic și politic al locuitorilor negri din țară. Prin legi, prin forța polițienească și prin tribunale, această sarcină este îndeplinită metodic. După numai cinci ani de guvernare, partidul naționalist a distrus existența a milioane de oameni „de culoare". El a interzis Partidul Comunist din Africa de Sud, a dezbinat populația africană după principii rasiale, a strămutat din satele lor și a ruinat zeci de mii de familii, a deportat în lagăre de concentrare pe șefii africani, a stabilit o rețea de Oficii de muncă în întreaga țară a căror sarcină este să VINDA în fiecare an fermierilor sute de mii de muncitori agricoli. Traiul acestora este aproape egal cu cel al robilor, bătaia cu biciul înlocuind în cele mai multe cazuri mîncarea și salariul. Au fost închise un mare număr de școli ale africanilor, s-au construit în întreaga țară închisori în care negrii sînt aruncați de multe ori pentru vini imaginare. Scopul acestor închisori este de a furniza marilor fermieri mîna de lucru ieftină a pușcăriașilor. Nici o deplasare a negrilor nu este permisă fără pașapoarte și permise, adunările lor sînt interzise, forța brutală a poliției terorizează pe negrii și face din viața lor un adevărat calvar.

În cadrul unei declarații pe care a făcut-o de curînd primul ministru, Strijdom, a arătat că această politică reacționară va fi continuată cu „fermitate".

Forțele progresului

In opoziție cu această politică reacționară și de represiune, combătînd-o cu energie, se află Mișcarea Congresului, condusă de Congresul Național African. Mișcarea Congresului s-a constituit prin unirea a cinci organizații: Congresul Național African reprezentînd pe cei 9.460.000 africani, Congresul Indian Sud-African care reprezintă pe cei 131.000 indieni ai Uniunii, organizația popoarelor de culoare din Africa de Sud, reprezentînd 1.319.000 mulatri; Congresul sud-african al sindicatelor, reprezentînd un anumit număr de sindicate ale negrilor și Congresul Sud-African al Democraților, o organizație de democrați albi care sprijină programul organizațiilor de negri pentru aplicarea legilor democratice, asupra tuturor cetățenilor, indiferent de rasă, culoare sau religie, precum și pentru abolirea tuturor legilor discriminatorii.

Aceste forțe progresiste reprezintă singura opoziție reală în fața reacțiunii, și sclavagismului din Africa de Sud, strălucitoarea rază de speranță care inspiră și animă pe toți prietenii libertății, pe toți democrații adevărați, care își pun speranțele într-o Africă de Sud liberă, fericită și prosperă.

(Din „Democratie Nouvelle").

SPORT

● Duminică, la Cluj, maestra sportului Iolanda Balaș a reușit să stabilească un nou record mondial la săritura în înălțime, realizînd excepționala performanță de 1,80 m. Vechiul record de 1,78 îi aparținea tot ei și fusese stabilit la 7 iunie a.c. la București.

● Duminică s-a desfășurat la Timișoara și Oradea, două partide în cadrul campionatului categoriei A la fotbal: Știința Timișoara a reușit să întreacă Petrolul Ploești cu 1—0 obținînd victoria în ultimele secunde. La Oradea, Jiul și C.S.O. și-au împărțit punctele 1—1 (0—0).

După cum se știe au retrogradat C. S. Tg. Mureș și C. S. Oradea. Ultimele două partide restante care vor decide echipa campioană sînt Progresul București — Știința Timișoara (se dispută joi 26 iunie) și Steagul Roșu — Știința Timișoara (se dispută joi 3 iulie).

● In categoria B continuă lupta între primele două clasate. In seria I-a Știința Cluj învinsă la Baia Mare, mai are doar un singur punct avans față de Corvinul Hunedoara. In seria a II-a Farul Constanța deține un avantaj de două puncte față de Dinamo Bacău. După toate probabilitățile partidele de duminică Progresul Sibiu — Știința Cluj, C.F.R. Cluj — Corvinul, Știința Iași — Farul, și Dinamo Bacău — C.S.U. București, vor fi hotărîtoare în rezolvarea luptei pentru primul loc.

● Duminică 29 iunie, se dispută semifinalele Cupei R.P.R. la fotbal. Astfel, Știința Timișoara va întîlni Steagul Roșu Or. Stalin, iar Progresul București pe C.S. Oradea.

● „Cursa Munților" la ciclism a fost cîștigată de ciclistul Ludovic Zanoni (Dinamo) iar pe echipe de Dinamo I.

Mari lupte ale muncitorilor agricoli și ale dijmașilor italieni

Din Italia ne sosesc necontenit noi vești despre marile mișcări ale proletariatului agricol italian, împotriva exploatării, și șomajului, pentru o viață mai bună.

După cum se știe, majoritatea pămînturilor rodnice de pe teritoriul Italiei se află în stăpînirea marilor proprietari. In nordul și centrul Italiei domină marea proprietate capitalistă, care exploatează forța de muncă a sute de mii de muncitori agricoli salariați. In sudul Italiei și în insulele Sicilia și Sardinia, moșierii folosesc formele de exploatare semifeudală. Sute de mii și chiar milioane de dijmași, sînt obligați să predea moșierilor 50-70 la sută din recolta pe care au cules-o.

In anii de după cel de-al doilea război mondial, după zdrobirea dictaturii fasciste, masele muncitoare de la sate au silit pe marii proprietari de pămînt să le facă o serie de concesii. Moșierii au fost obligați să încheie cu muncitorii agricoli contracte care prevăd condiții mai omenești de lucru. Sub presiunea maselor, Constituția republicană adoptată în 1946, prevede chiar efectuarea unei reforme agrare democratice. Dar pînă în prezent, marii moșieri și guvernanții reacționari democrați-creștini au reușit să saboteze punerea în practică a reformei agrare.

Moșierii și protectorii lor din guvern se străduiesc să răpească acum muncitorilor agricoli și dijmașilor chiar și puținele drepturi cîștigate prin lupte grele. Punînd agricultura Italiei la dispoziția marilor capitaliști americani și vest-germani, moșierii italieni s-au obligat să obțină o așa-zisă „scădere a prețului de cost al produselor", prin concedierea a zeci de mii de muncitori. In primăvara acestui an, a devenit cunoscută intenția marilor proprietari de a nu prelungi contractele de muncă ale lucrătorilor agricoli, contracte care asigură salariaților din agricultură angajarea lor pe cel puțin 100 zile anual.

Impotriva intențiilor mîrșave ale exploatatorilor, primii au pornit la luptă proletarii agricoli din provincia Ferarra. Sub conducerea sindicatului unic din care fac parte, cei 100.000 de muncitori agricoli din Ferarra au intrat în grevă de la sfîrșitul lunii mai. Posturi de muncitori greviști împiedică pe moșieri să aducă și să folosească la lucru spărgători de greve. In livezile marilor proprietari sute de tone de fructe au rămas neculese. Moșierii refuză deocamdată cu încăpățînare să renunțe la măsurile antimuncitorești pe care le-au proiectat, dar ei știu bine că riscă să rămînă cu recoltele nestrînse.

Din provincia Ferarra, puternica grevă a muncitorilor agricoli s-a extins și asupra altor ținuturi din Valea Padului cum ar fi: Novarra și Vercelli. Muncitoarele de pe întinsele plantații de orez ale Novarrei refuză să continue munca lor istovitoare, dacă moșierii nu le ridică salariile și nu le asigură asistență medicală în caz de boală. In marile orașe ale Italiei centrale și de nord, sute de mii de muncitori industriali își manifestă solidaritatea cu lupta grea, dar dreaptă a proletariatului agricol.

Sub influența puternicei lupte a muncitorilor agricoli, s-au pus în mișcare sutele de mii de dijmași de pe întreg teritoriul Italiei. Întrunit la Florența, Consiliul Național al organizației dijmașilor (Federmezadri), a cerut moșierilor să acorde dijmașilor prin noile învoiri 60 la sută din recolta pămîntului arendat. Dijmașii demască în fața opiniei publice procedeul moșierilor care se străduiesc să arunce asupra micilor arendași întreaga povară a impozitelor.

Muncitorii agricoli și dijmașii italieni care-și afirmă dreptul la o viață omenească, nu sînt singuri în lupta lor. Alături de ei se află forțele democratice și muncitorești, forțele de stînga din Italia în frunte cu Partidul Comunist Italian. Sub conducerea și îndrumarea gloriosului Partid Comunist Italian, masele muncitoare de pe ogoarele Italiei continuă pînă la victorie lupta lor împotriva exploatării pentru dreptate și o viață mai bună.

Pentru mecanizarea lucrărilor agricole

Stadiul elaborării sistemelor de mașini din agricultură

Ing. GHEORGHE MOISESCU
de la I.C.M.E.A.

Inzestrarea agriculturii cu tractoare, mașini și utilaje, ridică o serie de probleme, printre care cea mai importantă este alegerea celor mai corespunzătoare tipuri, potrivit necesităților și condițiilor naturale specifice, impuse de caracteristicile zonale, precum și de cerințele culturii sau ale grupului de culturi ale căror lucrări urmează să fie executate mecanizat. Importanța alegerii tipurilor de tractoare și de mașini agricole, respectiv a **sistemei de mașini**, a fost scoasă în evidență și în Rezoluția Plenarei C.C. al P.M.R. din 16—17 iulie 1956, cu care ocazie s-a trasat sarcină Ministerului Agriculturii și Silviculturii, ca în colaborare cu Ministerul Industriei Grele și Comitetul de Stat al Planificării, să definitiveze în termenul cel mai scurt sistema de mașini, care să asigure **mecanizarea complexă a culturii cerealelor păioase și a porumbului.**

Preocuparea partidului și a guvernului s-a îndreptat în prima urgență spre mecanizarea lucrărilor din cultura grîului și porumbului, dat fiind că în condițiile țării noastre aceste culturi ocupă 66 la sută din suprafața arabilă a țării, iar începînd cu al III-lea plan cincinal, vor ajunge la 75 la sută din totalul suprafeței arabile a R.P.R. Ca urmare, încă din anul 1956 s-au elaborat sistemele de mașini pentru cultura porumbului și păioaselor. Aceste sisteme au fost aprobate de Consiliul de Miniștri prin H.C.M. 2532 din 5 decembrie 1956. Lucrările au fost întocmite de un colectiv format din specialiști din Ministerul Agriculturii și Silviculturii, I.C.M.E.A., I.C.A.R. și profesori din învățămîntul superior de specialitate, pe baza unui bogat material cules de pe teren, cu concursul tehnicienilor, inginerilor și specialiștilor din unitățile agricole de producție, de cercetare și de învățămînt.

La baza alegerii mașinilor și tractoarelor au stat următoarele criterii: executarea lucrărilor să se facă în condiții agrotehnice optime; mașinile alese să fie cît mai universale, simple și ușoare, pentru a fi fabricate cu un cost de investiții minim; să aibă o mare productivitate, să fie întreținute și exploatate cu ușurință și cheltuieli mici.

In cursul anului 1957 și începutul anului 1958, s-au elaborat, după același sistem de lucru, **sistemele de mașini pentru zootehnie, pomicultură, viticultură și legumicultură.** Aceste sisteme au și fost prezentate și discutate de colegiul Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

In anul 1958 s-au elaborat, după o tematică restrînsă, **sistemele de mașini** pentru restul culturilor: **cînepă, in, floarea-soarelui, sfeclă de zahăr și tutun.** Aceste sisteme au fost aprobate de către conducerea Ministerului Agriculturii și Silviculturii.

Elaborarea sistemelor de mașini pe culturi a dat posibilitatea alegerii mașinilor pornind de la analiza proceselor de producție agricolă pentru fiecare cultură sau grupă de culturi cu procese similare, în parte. In felul acesta, s-au putut cuprinde toate mașinile și utilajele necesare agriculturii țării noastre pentru mecanizarea complexă, înlăturîndu-se posibilitatea omiterii unor lucrări. Nu au fost uitate nici plugurile reversibile, din care la un moment dat, se găseau foarte puține în dotarea agriculturii. In general, s-a mers pe linia alegerii mașinilor purtate și semipurtate care sînt simple, au o greutate mică, se manevrează ușor și au productivitate mare. Bunăoară, dacă luăm doar cazul plugurilor și cultivatoarelor prevăzute în sistemele de mașini, se constată că față de vechile tipuri tractate, acestea sînt cu circa 50 la sută mai ușoare, sînt foarte simple și ușor manevrabile, costul lor și prețul lucrărilor executate cu aceste mașini fiind astfel cu mult mai scăzut.

Mergînd pe linia universalității mașinilor s-a urmărit (chiar pentru mașini diferite), ca unele piese să fie interschimbabile (se se poată schimba de pe o mașină pe alta). Astfel, s-a ajuns la ideea familiei de motoare pentru diferite tractoare, a pieselor comune pentru diferite pluguri, (cum ar fi trupițele de la plugurile P.P.—3—30 și P.T.—3—30. S) și cultivatoare (cuțitele de la C.U.T.-21 și C.P.U.-4,2).

I.C.M.E.A. studiază extinderea și pe mai departe a interschimbabilității pieselor la diferite mașini. De pildă, se pot face interschimbabile aparatele de distribuire a îngrășămintelor chimice de pe semănătorile de porumb, cultivatoare și mașini de împrăștiat îngrășăminte chimice, diferite organe de transmisie (lanțuri, roți dințate etc), ceea ce va duce la o mai bună asigurare cu piese de schimb, la micșorarea stocurilor de materiale și la costuri de investiție scăzute.

Subliniem faptul că sistemele de mașini au fost elaborate la nivelul cunoștințelor actuale și pe baza celei mai noi documentații din țară și străinătate. Pe măsură ce vor apare noi mașini și utilaje cu caracteristici mai avantajoase din punct de vedere economic, sau noi metode agrotehnice, sistemele urmează să fie completate și îmbunătățite.

Cu toate succesele obținute pe linia elaborării sistemelor de mașini în agricultură, e necesar a se arăta ca pentru o parte din lucrări, negăsindu-se mașinile corespunzătoare condițiilor din țara noastră, încă nu s-au stabilit tipurile de mașini, urmînd ca acestea să se studieze de către I.C.M.E.A., în colaborare cu I.C.A.R., I.C.Z. și I.C.H.V., pe baza unui plan, în ordinea urgenței lor. Această situație se găsește în special la sistemele de mașini pentru zootehnie, viticultură, pomicultură și legumicultură, care prezintă condiții de lucru foarte variate. Așa, de exemplu zilele acestea se vor preciza tipurile de tractoare pentru legumicultura, pomicultură și viticultură, stabilindu-se numai cerințele acestor tractoare pentru condițiile țării noastre. De asemenea, se vor stabili tipurile de motocultoare, mașini purtate pe tractor pentru combaterea dăunătorilor, mașini de împrăștiat îngrășăminte naturale în vii, și altele. De altfel, trebuie să menționăm că în aceste sectoare, mecanizarea se află la noi într-un stadiu puțin dezvoltat, din care cauză o parte din mașinile necesare nu se cunosc.

Elaborarea sistemelor de mașini pe culturi reprezintă un pas important pe linia mecanizării complexe a agriculturii în țara noastră, întrucît se creează posibilitatea dotării agriculturii cu un parc de mașini și tractoare omogen, legat organic de necesitățile reale din teren. Totuși, sistemele de mașini, așa cum au fost elaborate, pe culturi, prezintă și unele dezavantaje. Este vorba mai întîi de faptul că un mare număr de mașini, (pluguri cultivatoare, grape etc.), se repetă, întrucît o parte din lucrări cum ar fi prelucrarea solului, prășitul, combaterea dăunătorilor, transporturile etc. sînt comune mai multor culturi. Din această cauză, sistemele de mașini elaborate pe culturi nu reprezintă o lucrare unitară, ușor de urmărit și care să stea ca atare la baza unui calcul al necesarului parcului de mașini și tractoare agricole. Pe de altă parte la elaborarea sistemelor de mașini nu s-a pornit de la analiza proceselor de producție agricolă pe zone naturale, întrucît lucrarea de stabilire a zonelor naturale pedoclimatice și orografice asemănătoare pe întreg teritoriul țării, este în curs de definitivare.

Pentru înlăturarea neajunsurilor de mai sus, s-au luat măsurile necesare ca după definitivarea sistemelor de mașini pe culturi, să se treacă la **întocmirea sistemelor generale de tractoare, mașini, instalații și unelte agricole, pe grupe de mașini.** Această lucrare se va elabora chiar în cursul acestui an. Sistema generală de mașini, afară de faptul că va satisface nevoile interne pentru mecanizarea agriculturii, este cerută și în cadrul Comisiei permanente de colaborare economică a țărilor membre în C.A.E.R.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii, nr. 1, București, telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".